

ĒRĢĻU NOVADA ZIŅAS

Ērgļu novada informatīvais izdevums Nr. 1 (38)

2010. janvāris

Redakcijas sleja

Jaunā gadā

Es novēlu Laiku.

Ne tādu, kurā esam nebeidzamā skrējienā, bet gan tādu, ko veltām viens otram.

Es novēlu Vārdus.

Ne tukšus un ne tādus, kas sāpina otru, bet gan īstus un vērtus.

Es novēlu Mieru.

Ne tādu, kas ārēji miermīlīgs, bet gan tādu, kas ir patiess un īsts Tevi pašā.

Es novēlu Prieku.

Ne tādu, kas uzlikts sejā kā izcila maska, bet tādu, kas laužas ārā no Tavas sirds un vaigā nevar palikt nepamanīts.

Mūsu lielākais līdzās gājējs – laiks... It kā nemainīgu gājumu, it kā noteiktu ritmu... un tomēr? Bieži uzdodam sev šo jautājumu – kur gan paliek laiks?

Cik pavisam nesen deldējām skolas solu, tad jaunības skaistums, un, skat, gadi aizskrējuši, bērni izauguši, paši ejam ierasto dienas soli, kas vienmērīgajā ritumā iemet pa kādai priekša saujai, pa kādam sprungulim.

Tieši tā man gribas palūkoties uz 2009. gadu, kas novada ikdienas darba ritmā ir nesis dažādus notikumus.

Ziemas labvēlīgie apstākļi mums ļāvuši baudīt dažādu ne tikai vietēja, bet arī valsts mēroga sacensību norisi. Tradicionāli februārī Ērgļos risinājās Latvijas Jaunatnes ziemas olimpiāde, kas ļāva priecāties par divu bronzas medaļu ieguvējiem: Harijs Nikolajevs to ieguva distanču slēpošanā, Ilze Velce – snobbordā. Pirmo reizi un ar ļoti labām prasmēm ērgļenieši sevi apliecināja, organizējot Latvijas čempionāta rallijsprinta otro posmu „Ērgļi 2009”, kura 1. posms notiks Ērgļos arī šogad. Ērgļu slēpošanas trasē risinājās Tautas slēpojums. Arī paši esam bijuši aktīvi slēpotāji, ziemas sporta dienu organizatori un dalībnieki, zemledus makšķerēšanas sacensību atbalstītāji.

Vasarā sporta aktivitātēs esam sevi pierādījuši, piedaloties SEB Latvijas kalnu divriteņu maratonā, Latvijas čempionātā orientēšanās sportā, aktīvu dalību ņēmuši Ērgļu novada svētku un Jumurdas un Sausnējas pagasta sporta sacensībās un piedalījušies vēl daudzās citās sporta aktivitātēs.

Pavasārī piedalījāmies talkā, kura tika organizēta, atsaucoties uz Valsts prezidenta V. Zatlera ierosinājumu, darbojamies Ērgļu mežniecības darbinieku rīkotajās Meža dienās, paši uz savu ierosmi sakopām kādu stūrīti sava novada. Patīkamu darbiņu paveica „Meža dienu 2009” talkotāji – Madonas rajona pašvaldību vadītāji. Tika iestādīti ozoliņi katram Madonas rajonā izveidotajam novadam, sakopts un labiekārtots slimnīcas parks, izveidojot celiņu „Cerību aleja”.

2009. gads nozīmīgs bija arī Ērgļu novada pašvaldības domei. Trauksmainais pirmsvēlēšanu laiks deputātiem lika atskatīties četru darba gadu pagātnē, izvērtējot, kas paveikts, pie kādiem jautājumiem vajadzēja pastrādāt vairāk. Deputātu kandidāti piedāvāja savas priekšvēlēšanu programmas. Un 6. jūnija vēlēšanu rezultātā darbu uzsāka jaunā pašvaldības dome, kuras sastāvā strādā cilvēki, par kuriem esam nobalsojuši mēs paši – Ērgļu novada iedzīvotāji. Ceturto reizi Ērgļu novada pašvaldības darbu turpina vadīt domes priekšsēdētājs Guntars

Velcis. Par lemtu novada domē, jauniešiem pašvaldībā jūs kā allaž tiksiat informēti rubrikā „Ērgļu novada pašvaldības domē”.

Administratīvi teritoriālās reformas rezultātā tika reorganizēta Madonas rajona pašvaldība un tās pārziņā esošās iestādes: pansionāts „Ērgļi”, ģimenes atbalsta centrs „Zīlūks”, muzeji „Braki” un „Meņģeļi” tika nodoti Ērgļu pašvaldībai.

Aizvadītajā gadā Ērgļu novadā realizēti vairāki projekti ar Eiropas Savienības līdzekļu atbalstu. Lielākais no tiem ūdensvada un kanalizācijas tīklu atjaunošana un paplašināšana Ērgļos. Jāatzīst, ka SIA „Laterna” mūs patīkami pārsteigusi ar savu darba kultūru, jo pa izrakņātām ielām mums vajadzēja pārvietoties pavisam maz. Projektu realizāciju gaitā varam priecāties par izremontētām telpām Ērgļu saietā namā, par muzejā „Lidumi” veiktajiem darbiem, rekonstruētajām kāpnēm un gājēju celiņiem uz Saieta namu, paveikto Liepkalnes ciema ūdenssaimniecības attīstības I posmā. Joprojām noris darbi pie triju Ērgļu novada izgāztuvju rekultivācijas un Jumurdas pagasta saietā nama būvniecības. Vidusskola lepojās ar fizikas un bioloģijas renovētajiem kabinetiem, ar nepieciešamajām mēbeļiem aprīkotajiem fizikas, matemātikas un bioloģijas kabinetiem.

Interesanta mums visiem izvērsās Ērgļu novada pašvaldības un Latvijas Hipotēku un zemes bankas sadarbība, kuras rezultātā, piedaloties projektu konkursā, esam ierīkojuši 6 bērnu rotaļu laukumus, ir izgatavots Ērgļu novada 19.gs. sieviešu etnogrāfiskais tērps, mūzikas skolas orķestris iegādājies divus mūzikas instrumentus, atjaunotas ieejas kāpnes ar uzbrauktuvi Sausnējas bibliotēkai un pie tās uzstādīts velosipēdu stafīvs, iegādāti vienādi formas tērpi Jumurdas un Ērgļu pagasta jauniešu futbola komandai, veikta reljefa līdzināšana un apaugumu novākšana Ērgļu slēpošanas trasē, veicināta jaunu zināšanu un prasmju apguve, sevis pilnveidošana un izglītošana novada bērniem nodibinājumā „Kenguru skola”. Un to ir veikuši paši novada iedzīvotāji!

Ērgļu novada dzīve ir cieši saistīta ar darbību muzejos. „Braki” šogad svinēja 50. gadadienu, organizēja R. Blaumaņa literārās prēmijas 5. konkursu, „Meņģeļu” muzejs kā katru gadu uzņēma jaunos mežražniekus. Ērgļenieši un viesi svinējuši Muzeju nakti, līksmojuši Jāņos, bērniības un ģimeņu svētkos, kā arī citos pasākumos, kuri organizēti kopā ar novada pašdarbniekiem.

Aizvadītais gads ir bijis aktīvs arī

novada bibliotēkās. Organizēti dažādi pasākumi, apkalpoti lasītāji un interneta lietotāji, regulāri esam iepazīstināti ar jaunāko literatūru.

Kā allaž aktīvi visa gada garumā bijuši novada pašdarbnieki, ar savu klātbūtni un priekšnesumiem kuplinot kultūras pasākumus, organizējot sadancošanās ar draugu kolektīviem, pašiem uzstājoties viesos.

Visu gadu informatīvajā izdevumā varējām iepazīties ar to, kā aug mūsu mazuļi PII „Pienenīte”. Kādi svētki bērniem tuvāki, kādus jaukus un neaizmirstamus mirklus viņiem palīdz sarūpēt bērnu darbinieki. Aktīvi ar „Ērgļu Novada Ziņām” sadarbojās Ērgļu arodvidusskola, informējot par norisēm un jaunumiem profesionālajā apmācībā.

Katrā informatīvajā izdevumā ir bijušas „Skolu Ziņas” un „Cinītis”, lai informētu mūs par notiekošo skolās, par literāro jaunradi. Tuvojoties vidusskolas 60. jubilejai, uzsāka rubrika – „Ērgļu vidusskola skolēnu un skolotāju atmiņās”. Esošie, bijušie skolas audzēkņi, darbinieki un skolotāji, esiet laipni aicināti dalīties ar interesantiem atmiņu momentiem no skolas dzīves, ar fotogrāfijām, kas atsauc atmiņās vēsturi! Kopā veidosim atmiņu krājumu par Ērgļu vidusskolā pavadītajiem mācību un darba gadiem, kas apkopotā veidā tiks izdots uz skolas salidojuma svinībām. 2009. gadā satikās un savās atmiņās dalījās Jumurdas un Sausnējas skolas salidojuma dalībnieki.

Visu paveikto un piedzīvoto gada garumā nevar uzskaitīt. Tas tikai parāda to, ka cipars viens – tas ir maz, bet viens gads, tās ir 365 dienas, kurās notiek ļoti daudz.

Arī 2010. gadā par visu piedzīvoto un nākotnē paredzamo kā allaž jūs tiksiet informēti „Ērgļu Novada Ziņās” ar pielikumiem „Skolu Ziņas” un „Cinītis”. Un, lai informatīvais izdevums nonāktu jūsu rokās, paldies saku Ērgļu aptiekai, Ērgļu Jaunai aptiekai, veikalniem „Ceļotājs”, „Vēju kalns”, SIA „Parka veikals”, SIA „Katrīnas veikals” un izplatītājiem Sausnējas un Jumurdas pagastā. Paldies par sadarbību novada speciālistiem, Sausnējas un Jumurdas pārvaldes darbiniekiem, kultūras darba speciālistiem, paldies Mārim Gailim par iesniegtajām krustvārdu mīklām un Māritei Breikšai par veikumu „Skolas Ziņu” un „Cinīša” tapšanā!

Tiksimies jaunajā gadā ar jaunām idejām, ar izturību un cerību piepildījumu, ar domām par laiku, kurā mēs dzīvojam šodien.

Ilze Daugiallo,
informācijas speciāliste

PROJEKTU REALIZĀCIJA

Ērgļu novada pašvaldība

Eiropas Savienības Kohēzijas Fonda līdzfinansētais projekts „Ūdensvada un kanalizācijas tīklu atjaunošana un paplašināšana Ērgļos”

Eiropas Savienības Kohēzijas fonda līdzfinansētajā Ērgļu ūdenssaimniecības attīstības projektā decembrī veiktie darbi:

SIA „Laterna” ir pabeigusi kanalizācijas un ūdensvada rekonstrukcijas un paplašināšanas darbus. Palikuši atsevišķi pārslēgumi esošajām ēkām, lai ūdeni varētu saņemt un novadīt pa jaunajiem cauruļvadiem. Testu režīmā darbojas sešas no deviņām kanalizācijas sūkņu stacijām, tādējādi samazinot neattīrītu kanalizācijas notekūdeņu nokļūšanu apkārtējā vidē.

Ja klimatiskie apstākļi nesarežģīsies, SIA „Laterna” gatavojas janvāra beigās vai februārī savu objektu pabeigt un nodot ekspluatācijā.

Janvārī turpināsies iekārtu montāža ūdens atdzelzošanas un pārsūkņēšanas stacijā.

Notekūdeņu attīrīšanas stacijā darbi pārtraukti līdz siltākam laikam.

Uz 2010.gada 1.janvāri veikti un apmaksāti darbi par 1716392,04 Ls bez PVN. Tai skaitā no:

- ES Kohēzijas fonda līdzekļiem 1458933,24 Ls
- Valsts budžeta 46155,20 Ls
- Ērgļu novada pašvaldības līdzekļiem 210680,29 Ls

ELFLA Lauku attīstības programma “Projekta Nr. 08-05-L32100-000097 “Pamatpakalpojumu iedzīvotājiem uzlabošana Ērgļu novadā” Jumurdas pagasta saietā nama būvniecība”

Ērgļu novada pašvaldība

Jūmurdas Saieņa nama jaunbūvē pabeigta pamatu izbūve, uzsākta sienu karkasa montāža.

NOTIKUMU APSKATS

18. decembrī biedrība „Sv. Jāņa palīdzība” sadarbībā ar Johanniter – Unfall – Hilfe un Ērgļu novada domi atvēra zupas virtuvi Ērgļos, Parka ielā 7 (slimnīcas virtuves un veļas mājas telpās). Zupas virtuve darbojas darbdienās no plkst. 12.00 līdz plkst. 13.00. Zupas virtuvi var apmeklēt cilvēki, kas Ērgļu novada pašvaldības Sociālajā dienestā saņēmuši talonus. Katru dienu tiek gatavotas 60 porcijas.

DĀVINU GRĀMATU SKOLAI

Ērgļu arodvidusskola aicina atbalstīt un piedalīties akcijā 2010. gada janvārī un februārī ar grāmatu dāvinājumiem skolas bibliotēkai (vēlams ar jaunākajiem izdevumiem).

Ērgļu novada pašvaldības domē

Decembrī notikušajā domes sēdē izskatītie svarīgākie jautājumi:

➤ **Par grozījumiem Ērgļu novada pašvaldības 2009. gada budžetā un Ērgļu novada pašvaldības 2010. gada budžetā**

Ērgļu novada pašvaldības saistošie noteikumi "Par Ērgļu novada pašvaldības 2010. gada budžetu" tiks publicēti 2010. gada februārī "Ērgļu Novada Ziņās" reizē ar pašvaldības ziņojumu par Ērgļu novada pašvaldības 2009. gada budžeta izpildi.

➤ **Par Ērgļu novada pašvaldības attieksmes izteikšanu par pirkuma tiesību izmantošanu uz nekustamo īpašumu**

Dome nolēma neizmantot likumā noteiktās pirkuma tiesības uz nekustamo īpašumu "Viesakas - Ilzīte", kas sastāv no zemes vienības 0,62 ha platībā un atrodas Jumurdas pagastā, Ērgļu novadā.

➤ **Par nekustamā īpašuma, dzīvojamās mājas Dzelzceļa ielā 3, Ērgļos, neprivatizētās daļas pārņemšanu pašvaldības īpašumā**

Ērgļu novada pašvaldība izskatīja valsts akciju sabiedrības "Privatizācijas aģentūra" vēstuli "Par nekustamā īpašuma - dzīvojamās mājas, kas atrodas Dzelzceļa ielā 3, Ērgļos, dzīvokli Nr.4; - nepārņemt Ērgļu novada pašvaldības īpašumā Privatizācijas aģentūras valdījumā esošā nekustamā īpašuma dzīvojamā mājā Dzelzceļa ielā 3, Ērgļos, dzīvokli Nr.4;

➤ **Par maksas par sniegtajiem pakalpojumiem Ērgļu novada sociālās aprūpes centrā un ģimenes atbalsta centrā "Zīļuks" apstiprināšanu**

Apstiprināja maksu par sniegtajiem pakalpojumiem 2010. gadā:

1. Ērgļu novada sociālās aprūpes centrā -
- uzturēšanās maksu Ls 245,00 mēnesī katram klientam;
- ēdināšanas izdevumus vienam klientam dienā Ls 1,40.

2. Ģimenes atbalsta centrā "Zīļuks" -
- uzturēšanās maksu Ls 270,00 mēnesī katram nepilngadīgam klientam, kurš ievietots ģimenes atbalsta centrā "Zīļuks", lai saņemtu ilgstošās sociālās aprūpes pakalpojumu;
- uzturēšanās maksu Ls 187,00 mēnesī katram pieaugušajam un nepilngadīgajam klientam, kurš ievietots ģimenes atbalsta centrā "Zīļuks" īslaicīgi (līdz 2 mēnešiem) sakarā ar krīzes situāciju ģimenē;

- ēdināšanas izdevumus vienam klientam dienā Ls 1,50.

➤ **Par sadzīves atkritumu normas noteikšanu Sausnējas pagasta Sidrabīņu ciema daudzdzīvokļu mājā "Vaivari"**

Pamatojoties uz mājas "Vaivari" iedzīvotāja iesniegumu, dome noteica, sākot ar 2010. gadu, sadzīves atkritumu normu Sausnējas pagastā "Vaivaru" mājā 1,5 kub.m vienam iedzīvotājam gadā.

➤ **Par Ērgļu novada pašvaldības sociālo dienestu**

Pamatojoties uz Sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības likuma 10. panta 2. daļu, kurā noteikts, lai nodrošinātu sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības sniegšanu un pakalpojumu administrēšanu, katra pašvaldība izveido pašvaldības iestādi - sociālo dienestu, dome Ērgļu novada pašvaldības sociālās palīdzības un veselības aprūpes nodaļu pārveidoja par Ērgļu novada pašvaldības sociālo dienestu un apstiprināja tā nolikumu.

Sakarā ar statusa maiņu nemainās pašvaldības sociālā dienesta struktūra, darba organizācija, uzdevumi, pienākumi un tiesības.

➤ **Par grozījumiem 2008. gada 17. decembra saistošajos noteikumos Nr.11 „Par sociālās palīdzības pabalstu piešķiršanu Ērgļu novadā”**

Dome pieņēma saistošos noteikumus "Grozījumi 2008. gada 17. decembra saistošajos noteikumos Nr.11 "Par sociālās palīdzības pabalstu piešķiršanu Ērgļu novadā", kuri, pamatojoties uz LR likuma "Par pašvaldībām" 45. pantu, nosūtīti rakstveidā un elektroniskā veidā Reģionālās attīstības un pašvaldību lietu ministrijai izvērtēšanai un atzina sniegšanai. Pēc atzina saņemšanas noteikumi tiks publicēti informatīvajā izdevumā "Ērgļu Novada Ziņas" un ievietoti pašvaldības internetā mājas lapā: www.ergli.lv

➤ **Par sadarbību ar biedrību "Vaije/Madona" Vācijā**

Ērgļu novada pašvaldība ir saņēmusi Vaijes pašvaldības Vācijā birgermeistara Franka Lemmermana vēstuli, kurā viņš uzaicina pašvaldību turpināt sadarbību ar biedrību "Vaije/Madona" Vācijā, kura līdz šim bija ar Madonas rajona pašvaldību.

Deputāti nolēma pieņemt uzaicinājumu un turpināt sadarbību, noslēdzot savstarpēju sadarbības līgumu.

➤ **Par sabiedriskā transporta nodrošināšanu Ērgļu novadā**

Deputāti izskatīja SIA "Madonas Ceļu būves SIA" vēstuli par iespējamo sadarbību ar pašvaldību, lai saglabātu autobusu maršrutā Ērgļi-Katrina un nolēma atbalstīt pasažieru pārvadātāju piedāvājumu maršruta saglabāšanai.

Informāciju sagatavoja pašvaldības domes sekretāre **A. Rozenberga**

Profesionālās izglītības optimizācija

Daudz ir runāts un noteikti runā par to, kas notiks ar Ērgļu arodvidusskolu, reorganizējot profesionālās izglītības sistēmu.

Izglītības un zinātnes ministrija ir publicējusi 2009. gada novembrī Profesionālās izglītības iestāžu optimizācijas programmu, kurā ir pausts, kad Latvijā no 59 profesionālās izglītības iestādēm līdz 2015. gadam paliks 33 mācību iestādes, no kurām tanī skaitā būs 12 kompetences centri, specializētas mācību iestādes un 17 pašvaldību integrētās mācību iestādes. Šāds skaita samazinājums ir loģisks, jo, sākot ar 1992. gadu, bērnu dzimstība valstī ir samazinājusies un sasniedz savu zemāko punktu 1998. gadā. Pakāpeniski sasniegs pašreizējo līmeni tikai pēc 2023. gada. Tas nozīmē, kad 2013. gadā būs vismazākais skolēnu skaits valstī, kuri uzsāks mācības 10. klasē vai arodizglītībā. Šis stāvoklis turpinās ietekmēt ne tikai arodizglītību, bet arī vispārīgā izglītība skolās.

Pieņemot to par sprotamu lietu, kuru nevar mainīt, ir jādomā, kāda būs arodvidusskolas perspektīva un visa novada izglītības sistēma. Novada līmenī šis jautājums jau tiek risināts.

Ērgļu arodvidusskola kopējā optimizācijas programmā ir iezīmēta kā profesionālās izglītības iestāde ar specializāciju guļbūves ēku celtniecībā un šo izglītības iestādi tiek piedāvāts pārņemt

pašvaldībai. Šis pārņemšanas process šobrīd ir apturēts, jo Izglītības un zinātnes ministrija nedod līdzīgu pilnu finansējumu profesiju apguvei, tikai algas. Sarunas varēs atsākt, līdz būs sakārtots jautājums par profesionālās izglītības finansēšanas kārtību.

Šobrīd Ērgļu arodvidusskola strādā pie attīstības un investīciju stratēģijas programmas, kura februārī sākumā ir jāiesniedz Izglītības un zinātnes ministrijā. Skola saglabās savu specializāciju un strādā pie jauninājumiem koka ēku - eko būvniecībā (guļbūves, paneļi, karkasi) programmās Namdaris un Jumīkis un Kokkopju / Arboristu profesijā, kā arī papildus specializācijai mācīs jauniešus ar pamatskolas un vidusskolas izglītību Viesmīlības pakalpojumu specialitātē. Veidojam arī dažāda veida un līmeņa pieaugušo izglītības programmas. Skolas specializācijai atbalstu ir izteikusi arī Latvijas Kokrūpniecības federācija.

Darbs pie attīstības programmas un sadarbība ar ārzemju partneriem ir likusi aizdomāties par vidi, ekoloģiju un to, kā mēs izmantojam mūsu dabas resursus rūpniecībā, celtniecībā un sadzīvē un kā saudzējam tos. Mēs vēlamies uzsākt šo ceļu, radot Ērgļos skolu, kurā mācīsies audzēkņi mūsu profesijās ar zaļo domāšanu.

A. Spaile,

Ērgļu arodvidusskolas direktors

Mācības pārmaiņu laikā

Tāda ir cilvēku daba - kad ir grūti, mēs saņemamies un spējam izdarīt daudz vairāk. Daudzi uzņēmēji ir spiesti samazināt strādājošo skaitu, ražošanas vai pakalpojumu apjomus ekonomiskās krīzes vai globalizācijas faktoru ietekmes dēļ. Šobrīd tiek piedāvātas daždas iespējas, lai palīdzētu pārvarēt grūtības, kādās mēs esam nonākuši. Viena no tādām ir iespēja mācīties, pilnveidot sevi, pie kam - pilnīgi par brīvu.

Piedāvājam pusgada laikā kļūt par profesionālu arboristu, guļbūves ēku celtnieku, pavāru vai viesmīli, saņemot mācību maksu un katru mēnesi stipendiju.

Šeit gan ir daži noteikumi: jābūt strādājošam kādā uzņēmumā vismaz pusgadu un ar samazinātu darba slodzi - vienu mēnesi. Tad ar darba devēja apliecinājumu jādodas uz tuvāko Nodarbinātības valsts aģentūru un jāizsaka vēlme mācīties Ērgļu arodvidusskolā kādā no iepriekš minētajām profesijām.

Kā notiks mācības? Jums nebūs katru

dienu jāsež skolas solā, jo mācības notiek e-skolā - visi mācību materiāli ir ievietoti internetā. Ar skolotājiem satiksieties ieskaitēs, konsultācijās un praktiskajās nodarbībās.

Tālmācības centrs skolā darbojas kopš 2007. gada janvāra. Pēdējo gadu skolas izlaidumos, lai saņemtu kvalifikācijas dokumentus, līdzās jauniešiem arvien vairāk stājas pieaugušie.

Šobrīd skolā tālmācībā arodu apgūst vairāk nekā trīsdesmit pieaugušie. Vispopulārākā ir arborista profesija, jo šo programmu var apgūt tikai Ērgļos. Daudz ir topošo guļbūves ēku celtnieku. Runājot ar šiem vīriem, šķiet, ka katra vīrieša goda lieta ir sava guļbūves pirtiņa. Pavāra un viesmīļa profesiju vairāk iecienījušas sievietes. Skolā ir ļoti aprikota mācību virtuve.

Izmantosim iespējas, ko mums dzīve piedāvā!

www.ergliarods.lv

Inguna Spaile, Ērgļu arodvidusskolas tālākizglītības administratore

Policija informē

Pēc vairākkārtēja iedzīvotāju lūguma informēju, ka sakarā ar veiktajām reorganizācijām Valsts policijā, šobrīd Ērgļu novadā esmu palicis viens iecirkņa inspektors un apkalpoju visu Ērgļu novadu. Mans jaunais amats tagad saucas - Vidzemes reģiona pārvaldes Madonas iecirkņa Kārtības policijas nodaļas vecākais iecirkņa inspektors kapteinis **Gunārs Jurkovskis**.

Pieņemšanas laiki ir katru otrdienu no 9:00 līdz 12:00, Ērgļos, Blaumaņa ielā 2, nepieciešamības gadījumos var sazināties pa t. 29434100, steidzamos gadījumos lūdz zvanīt 112.

Ja uz apmeklētāju pieņemšanas laiku nevarat ierasties, lūdz zvanīt personīgi uz norādīto mobilo telefonu un vienosimies par jums izdevīgāku laiku. Tā kā esmu palicis viens, iespējams, ka nevarēšu uz visiem notikumiem izbraukt nekavējoties. Ja ir nepieciešams, zvaniet arī vakaros, un, ja atradīšos uz vietas, centīšos palīdzēt. Ja novada iedzīvotāji izrādīs interesi par iecirkņa inspektora paveikto, varu jūs likumu paredzētajos ietvaros informēt ar vietējā laikraksta starpniecību.

G. Jurkovskis

Kad nekas vairs nav palicis tevī....

Ir pienācis laiks, kad neesi vajadzīgs, esi lieks. Tad pārņem mazvērtības sajūta un gribas kaut brīdi izrautes no pelēkās ikdienas. Tāda iespēja mums tika dota 27. decembrī - 3. Ziemassvētkos. Ir tik labi, ja gribas kādam pateikt paldies, paldies par smaidu, par pretim pasniegtu roku, mīļu vārdu, bagātīgi sarūpētu cienastu un jauku koncertu.

Pirmo paldies lai saņem Aivis, kas ne tikai stūrēja spēkratu, lai aizvestu mūs uz saviesīgo pasākumu un atvestu atpakaļ, bet arī pasniedza roku, lai mēs varētu iekāpt un izkāpt no autobusa. Zālē ieejot, mēs neizjutām krīzes laikus. Mūs sagaidīja siltas, gaišas telpas, bagātīgi klāti galdi un sirsnīgi vārdi. Paldies visiem, kas pieliek savu roku, lai visu sarūpētu - īpaši Sandrai Avotiņai.

Trešo paldies gribas teikt koncerta izpildītājiem un sagatavotājiem. Tas aizgāja līdz sirdij! Cik jauki skanēja Pētera Leiboma sagatavotais pūtēju orķestra sniegums, tur bija ieguldīts liels darbs. Paldies, mīļie bērni! Tas bija jauki!

Punktu visam uzlika mūsu „Trio” ar pašu novada domes priekšsēdētāju priekšgalā. Paldies, Velča kungs, ka atradāt laiku ar savu talantu priecēt mūs, vecos ļaudis! Lai pastāv malā Allas Pugačovas un Laimas Vaikules! Gods un slava mūsējiem! Viss bija pārdomāti un jauki. Žēl tikai, ka klausītāju kļūst ar katru gadu mazāk. Varbūt tas bija slidenais ceļš, varbūt nespēks un slimība, kas atturēja no šī pasākuma apmeklētājus?

Vēlam 2010. gadā visiem sirdsmieru, veselību un paticību!

Jumurdas pensionāri

Koku kopšana Ērgļu kapos. Profesionālam arboristam jābūt novākt šādus iekārušos kokus grūti pieejamās vietās.

SIA "ŪDAS" informācija

Informācijai samaksa par siltumu mājām, kuras saņem centralizēto siltumu no SIA "ŪDAS" katlu mājām.

Mājas adrese	Samaksa par 1m ² apdzīvojamās platības Ls	
	2008. gada decembris	2009. gada decembris
Blaumaņa 2a	1.04	1.29
Blaumaņa 2b	0.66	0.64
Rīgas 7	1.35	1.19
Grota 7	1.22	1.3
Grota 9	1.22	1.1
Smilšu 6	1.13	0.94
Jumurdas 7	1.35	0.59
Oškālna 12	1.5	0.65
Grota 1	0.86	1.03
Rīgas 32	0.85	0.74

Protams, ir grūti salīdzināt 2008. gada decembri ar 2009. gada decembri, kurš bija krievu aukstāks, bet varbūt kādam kāds cipars tomēr šķitīs interesants un liks padomāt.

D. Daugulis, SIA "ŪDAS" valdes loceklis

ĒM Skolu Ziņas

Ērgļu novada skolu izdevums

2010. gada JANVĀRIS

Nr. 1 (75)

Redakcijas sleja

Tukša muca tālu skan

...Trauslās, kristāliskās sniegpārslas, viegli virpuļodamas, nosēžas uz baltā zemes klēpja. Lāstekas sparīgi sarosījušās pie māju jumtiem. Sals kā negudrs kniebj snīpī. Zeme dus svētsvinīgu miegu. Tādu relaksējošu, pat dziedinošu, visnotaļ spēcinošu. Atliek vien svētlaimē nopūsties: beidzot īsta ziema...

Ar karaliska zvēra lēcieniem jaunais tīģerēns ir iebriezies mūsu ikdienā. Tas zinātkāri aposta gaisu un izpēta esošo situāciju, lai ikdienu sāktu uzņemt straujos apgriezienus. Tas izstaiņās, sparīgi ierūcas, un ceļojums var sākties!

Sveicu jaunajā, panākumus nesošajā 2010. gadā! Pavisam noteikti Tu jau esi saņēmis/saņēmusi desmitiem apsveikumu, pilnus uzmundrinājuma saucienu, tāpēc šķiet, ka šoreiz jaunu Ameriku neatklāšu. Vārdi mēdz veikt izšķirošo lomu, bet, lai uzlabotu, atdzimtu, vajag to ĪPAŠO sirds stāvokli. Tad, kad Tu saproti, ka visi līdzekļi attaisnos sevi (nu, gandrīz visi) ceļā uz mērķi. Bez sarkanā, plīvojošā mērķa karoga, uz kura rakstītas izsapņotās vēlmes, bez tā – mana ikdiens būtu gaužām vienmuļš. Mērķis piešķir krāsu. Tas piešķir jēgu katrai darbībai, sākot ar cītīgām mācībām un beidzot ar brokastu nobaudīšanu. Bez mērķa cilvēks ir tukšs. Un vienkārši peld cauri dzīvei un ikdienai.

Protams, sarežģītā ceļa posmā vienmēr būs blakus kāds, kas runās. Kas centīsies iemīt zemē, sabradāt maigos sapņu asnus. Tukša muca tālu skan. Vienmēr būs kāds, kas noskaudīs, bet šīs patiesās jūtas transformēs apvainojumos un nievās. Tukša muca tālu skan. Ja esi apmierināts pats ar sevi, tava dzīve ir pietiekoši interesanta, tad citu darbus un nedarbus nav vajadzības palikt zem mikroskopa. Un vienmēr, kaut par spīti, šādos brīžos ir jāpiepūš vaigi un ar dubultu spēku jāmetas pretī izaicinājumiem, ko dzīve ir metusi mērķa sasniegšanas stafetē. Paradokss slēpjas tajā, ka šī stafete nekad nebeigsies, ja vien turpināsim sapņot un tiekties pēc ideāliem.

PAUZE – un tagad no citas operas...

Sevi uzskatu par gana zinātkāru. Ja sekojat līdzi šai avīzes ikmēneša sadaļai pelēkā krāsā, tad noteikti zināt, ka mīlu lasīt – patiešām mīlu. Februāra avīzei tiks veidota īpaša sadaļa – grāmatu mīlis. Tur lūgšu mūsu pašu erudītajiem skolābiedriem uzrakstīt rekomendāciju par savu mīļāko grāmatu – ir gada tumšākais laiks, laiks lasīt!

Šad tad kļīstot pa interneta plašajiem medību laukiem, uzduros dažādiem vienaudžu viedokļiem par aktuālām tēmām – sākot ar patriotiskām idejām, beidzot ar mīlestības apcerēm. Protams, es spēju novērtēt labi noformulētu domu, to dziļumu. Problēma ir tajā ceļā, kuru ejam. Pa to *brienot*, tu mācies pieņemt realitāti, pārķāpt saviem pamatprincipiem, lauzt savus uzskatus, mācīties būt plastiskiem. Katram ir domas, savī, varētu teikt, likumi. Es apzinos, ka vēl tikai mācos dzīvot. Pat dažkārt jābrīnās par savām izvēlēm. Dzīve tikai uzņem apgriezienus. Nē, nebūs tā, ka pēc gadiem desmit mana dzīve būs apstājusies, kamēr vien es sapņoju, kamēr vien es centīšos izprast pati sevi – tikmēr dzīve mutūlos un kūšās savā enerģijā. Es meklēju atbildes uz saviem jautājumiem, uz savu rīcību un sajūtām, līdz es sapratīšu – kas es esmu...

... un zvaigznes spīdēja pār mūsu galvām, dodot esībai visu nepieciešamo. Tās deva spozmi nakts akacī, tās zvīvoja, atpakaļ neprasot neko. Tās vienkārši tur bija, darot un nedarot neko – vienlaicīgi. Tā nebija pasīva līdzāspastāvēšana, tā nebija derdzīga uzmanība. Tās vienkārši tur bija – mūsu mīlestības savtālais dārzis ...

Meklēt atbildes uz saviem sajūtu impulsiem, domāt plašāk, darīt labāk un vairāk, nekā vajadzētu. Tiekamies jau drīz – februārī!

Liene Gūte

Apsveikums

*Ik skolotājs ir burvis,
Jo sirdis atslēgt māk,
Lai tajās labestība
Un mīlestība nāk.*

*Ik skolotājs ir burvis
Un eņģelis mazliet,
Jo, zināšanas sējot,
Caur gaidsimtiem spēj iet.*
(M. Bārbale)

Miļi sveicam skolotāju AINU PLAUDI
dīzā dzīves jubilejā!

Ērgļu vidusskolas saime

Īsziņas

6. janvārī – tikšanās ar skolas absolventi, grāmatas "Ogrēns – upes zēns" autori Lindu Šmiti saietā namā

13. janvārī – ziemas sporta inventāra tirdziņš

22. janvārī – skolēnu domes pasākums – karnevāls saietā namā

22. janvārī – "Dzīvās vēstures stunda. Deportācijas." Projekts Lietuvā.

Cienījamie vecāki!

Ziema klāt, un sporta stundās skolēni uzsāk slēpošanas apmācību. Tie, kuriem nav slēpošanas inventāra, stundās nodarbojas ar nūjošanu atbilstošā apģērbā.

Aicinām vecākus atbalstīt slēpošanu, jo Ērgļu vidusskola ir viena no retajām Latvijas skolām, kura piedāvā šo prasmju apguvi.

Sporta stundas aukstajā gada laikā ārā netiek organizētas, ja gaisa temperatūra sasniedz:

- 8° C – 1.- 2. kl. skolēniem;
- 10° C – 3.- 4. kl. skolēniem;
- 12° C – 5.- 12. kl. skolēniem.

20. gs. 70. gados slēpotāji treniņus skolotāja Jāņa Bičevska vadībā uzsāka jau rudenī.

Pirmā semestra noslēgums Sausnējas pamatskolā

Šogad rudens bija garāks nekā parasti. Visi ļoti gaidījām sniegu un salu, un mūsu karstākā vēlēšanās piepildījās. Pirms Ziemassvētkiem Sniega māte klāja zemi baltiem sniega palāgiem, klāt arī bija sals.

Svētku tuvums liecināja, ka šī mācību gada pirmais semestris drīz noslēgsies. Visi skolēni čakli jo čakli gatavojās un rakstīja pirmā semestra noslēguma pārbaudes darbus. Protams, visi saņēma vērtējumu atbilstoši pārbaudes darbos parādītajam zināšanām. Kā jau tas ierasts, pirmais semestris noslēdzās ar Ziemassvētku eglītes pasākumu. Skolēni ļoti gaidīja šos svētkus. Visi bērni skolotāju vadībā aktīvi strādāja pie klašu telpu, skolas telpu rotāšanas. Skolotāju Anitas Mušas, Maijas Brašus un Sandras Paļčevskas vadībā skolēni gatavojās svētku priekšnesumiem.

18. decembrī Sausnējas skolā notika divi Ziemassvētku eglītes pasākumi. Šajā dienā plkst. 14.00 pirmsskolas grupas audzēkņiem sākās Ziemassvētku eglīte. Audzinātāju Anitas Bugnes, Daces Ūdres, Aijas Venškevičicas un muzikālās audzinātājas Sandras Paļčevskas, audzinātāju palīdzes Lailas Pūpolas vadībā pirmsskolas grupu bērni sniedza svētku priekšnesumus. Bērnu koncertu skatījās ne tikai māmiņas un tēti, bija ieradušies arī citi Sausnējas pagasta iedzīvotāji.

Protams, arī neiztika bez Ziemassvētku vecīša, kurš bērniem bija atnesis saldumus. Bērni bija ļoti priecīgi par saņemtajām dāvanām, savukārt vecāki par bērnu sniegtajiem priekšnesumiem.

Šajā pašā dienā plkst. 18.00 sākās Ziemassvētku pasākums pamatskolas skolēniem. Pasākums sā-

kās ar skolēnu koncertu un ar Ziemassvētku eglītes iededzināšanu. Pie krāšņās svētku eglītes skolas direktors sveica skolēnus, kuri par savām zināšanām visos mācību priekšmetos saņēma optimālu un augstu vērtējumu.

Šogad skolas pateicību saņēma:

1.klases skolēni – **Ievija Briņģe, Amanda Vaišļa, Vladimirs Jefimovs**. 2. klases skolēni – **Loreta Justa, Niks Valainis, Alens Kārlis Kārklīņš, Līga Vestfāle**. 3. klases skolēns – **Niks Grīnbergs**.

5. klasē – **Laura Cielava, Aivija Vestfāle**. 6. klasē – **Artūrs Ļaksa**. 7. klasē – **Kārlis Beikerts, Ieva Cielava**. 9. klasē – **Santa Lazda, Āris Orlovs**.

Vēl tika sveikti skolēni, kuri saņēma kādā no mācību priekšmetiem izcilu vērtējumu (10 balles): Alens Kārlis Kārklīņš (2. kl.) – matemātika, Annija Riekstiņa (6. kl.) – sociālās zinības, Kārlis Beikerts (7.kl.) – vēsture, Santa Lazda (9. kl.) – sociālās zinības, vizuālā māksla, Sintija Lietauniece (9.kl.) – vizuālā māksla Āris Orlovs (9. kl.) – krievu valoda.

Arī pie pamatskolas skolēniem bija atnācis Ziemassvētku vecītis, kurš atnesa saldumu paciņas. Tālāk sekoja Ziemassvētku balle, kurā Pētera Leiboma dziedātajās un spēlētajās deju melodijas dejojā gan bērni, gan pieaugušie.

Jaunajā gadā vēlu visiem, lai laba veselība, spēks strādāt un nepagurt, mīlestība un laime katrā mājā.

D. Dombrovska, skolotāja

Izlasī, uzzini, padalies ...

Iepriekšējā gada ekonomiskā situācija ikvienam no mums lika mācīties taupīt, rūpīgi izsverot katru pirkumu. Arī skolas bibliotēka laikā no septembra līdz decembrim nepasūtīja preses izdevumus, pēc iespējas vairāk līdzekļu atvēlot mācību grāmatu iegādei. Taču krīzes apstākļi māca arī novērtēt jau esošo un dalīties tajā ar citiem, tādēļ ikvienam bija iespēja papildināt preses plauktiņu ar saviem no mājām atnestajiem preses izdevumiem. Tā, piemēram, pārskatot savu mājas bibliotēku, sapratu, ka laikrakstu „Neatkarīgā Rīta Avīze Latvijai” pēc izlasīšanas varu atnest uz bibliotēku, kur to izlasīs vēl vairāki interesenti.

Skolotāja **Māriete Breikša** labprāt padalījās ar saviem iemīļotajiem žurnāliem „Ieva”, „Mājas Viesis”, „Mēs” un „Patiesā Dzīve”.

Skolas absolvente **Anita Šaicāne** savai skolai gan iepriekšējā pusgadā, gan arī šajā gadā dāvā iespēju lasīt jauniesu vidū populāro žurnālu „Sīrups”.

Brangis loms šajā gadā gaida jaunos makšķerniekus, jo mūsu skolas absolvents, Latvijā pazīstamais ihtiologs **Māris Olte** skolas bibliotēkai dāvina bagātīgu preses izdevumu klastu – žurnālus „Copes Lietas”, „MMD (Medības. Makšķerēšana. Daba)”, „Рыболов”, „Рыбалка на Руси”, „Рыбачье с Нами”, „Спортивное Рыболовство”, „Поплавок”, „Fishing World” u.c., kā arī filozofiski intelektuālo žurnālu „Rīgas Laiks”.

Paldies visiem atbalstītājiem par nesavtīgu sadarbību!

Arī jaunajā gadā, domājot par bibliotēkas lietotāju informatīvo izglītību, skolas bibliotēkā būs iespējams lasīt vairākus preses izdevumus. Ar aktualitātēm ekonomikā varēs iepazīties biznesa ideju žurnālā „Kapitāls”, bet par jaunākajiem sporta notikumiem vēstīs žurnāls „Sports”. Par lielākajiem vēsturiskajiem notikumiem un ar tiem saistītajām personībām lasīs žurnālā „Ilustrētā Pasaules Vēsture”, savukārt bagātīgi ilustrētais žurnāls „Ilustrētā Zinātne” informēs par jaunākajiem pētījumiem un atklājumiem tādās zinātņu nozarēs kā bioloģija, fizika, medicīna, astronomija. Uzzināt par aktuālāko modē, skaistumkopšanā un slavenību dzīvē varēs žurnāla „JOY” lappusēs. Skolas pedagoga kolektīvu par novitātēm izglītības jomā informēs laikraksts „Izglītība un Kultūra”. Un, protams, par jaunākajiem notikumiem Ērgļu novadā un skolā kā vienmēr uzzināsim, lasot „Ērgļu Novada Ziņas” un „Skolas Ziņas”.

Aicinu jauniesus saturīgi izmantot bibliotēkā pieejamos datorus gan starpbrīžos, gan no mācībām brīvā laikā un uzzināt par jaunākajiem notikumiem Latvijā un pasaulē, apmeklējot internetā pieejamās laikrakstu un žurnālu digitālās versijas!

Maruta Biņīte, Ērgļu vidusskolas bibliotekāre

Manas izjūtas ziemā

Ziema ir balta un sirdi nosedz ar balta un pūkainu segu, kas silda un mierina tieši tad, kad tas ir pat ļoti vajadzīgs. Ziema ir auksta un leduspuķu pilna, bet tas netraucē baudīt to skaistumu, ko ziema spēj dot mūsu sirdīm un dvēselēm.

Man ziema tagad patīk, lai gan agrāk es nebiju tik lielā sajūsmā, jo man ļoti nepatika tas, ka ziemā puteņo un ir tik liels aukstums. Tomēr, lai gan šogad ziema ir diezgan auksta un sniegota, tajā ir sava maģiskā burvība, kas neatvairāmi pievelk. Manuprāt, nav tik gaiša un tai pašā laikā tumša gadalaika kā ziema.

Katru gadu ziema atbrauc savās milzīgajās sniega kamanās un mums visiem dāvina savu lielāko dāvanu – sniegu. Sniegs ir tik tīrs, balts un brīnumiem un maģijas apvīts. Katrai no ziemeļu tautām ir savas leģendas par sniegu, par tā rašanos, un tas daudzveido gan mūsu, gan citu tautu folkloru ar mītiskajiem tēliem, piemēram, Lauski, kas ar savu ledus cirvi saldē un cērt ledu, vai arī Sniega māti, kura debesīs purina savu sniega segu un tās dūnas nonāk uz zemes, lai to apsegtu. Tie ir tikai daži piemēri, bet pasaulē to ir milzum daudz un tādējādi mēs, viens otru papildinot, varam atklāt sniega maģijas un burvības noslēpumus.

Manuprāt, vis-skaistākais, kas var būt, ir sniegpārslis, jo katrai no tām ir savs stāsts. Lai augtu, sniega kristāliņiem vajag noteiktu temperatūru un gaisa mitrumu un tikai tad uz zemes nonāk sniegpārslis, kuras var tikai apbrīnot ar savu dažādību, es pat teiktu ar personību, jo pasaulē nav divu vienādu sniega kristā-

liņu un to var attiecināt arī uz cilvēku, jo lai cik cilvēki ārēji būtu līdzīgi, iekšēji tie būs ar savu raksturu, uzskatiem un domām. Katra pārslis, kas nonāk uz zemes, nes informāciju, kuru tālāk nodod zemei un tā arī ir ar cilvēkiem un to dzīvi, jo, lai kā mums šķistu, ka mēs pastāvam uz zemes ilgāk par šo mazo ziemas brīnumu, Zemes un pasaules laika ziņā mēs esam vienlīdzīgi.

Par ziemas galveno rotu es varētu nosaukt leduspuķes un arī lāstekas, jo tās raksturo ziemu. Leduspuķes logu rūtīs ir ziemas puķes, kuras neatrast nevienā pašā plāvā uz pasaules. Saulainā dienā tās zaigo ar neatvairāmu mirdzumu, kas vedina uz domām par katra cilvēka mirdzumu sevī. Tas ir kas unikāls un brīnišķīgs, jo, manuprāt, katram ir savs mirdzums, kas tikai jāparāda attiecīgā šķautnē, lai arī citi to redzētu.

Lūk, šādas ir manas izjūtas ziemā. Manuprāt, katram ir jāizjūt kaut neliela ziemas sajūta, kas spēj vienot prātu ar dvēseli un izveidot pašam savu sniega kristāliņu – sniegpārslu.

Marta Suveizda 8.a

Uzmanīgi uz ledus!

Šogad laika apstākļi ir bijuši nedaudz maigāki nekā citus gadus, tomēr nu aukstais laiks Ērgļus ir sasniedzis. Decembris ir mēnesis, kad ūdenstilpnēs parādās pirmais ledus un zemledus makšķernieki, uzsākot savas aktivitātes. Tomēr arī ziemā ir vietas, kur ūdenstilpnes neaizsalst. Tās ir vietas, kur ūdenskrātuvēs ietek siltāks, rūpnieciski izmantots ūdens, piemēram, zem tiltiem, zemledus makšķernieku izcirsto āliņģu vietās, upju grīvās un sašaurinājumos. Lielākā bīstamība darbībām uz ledus ir ziemas sākumā, kad ledus kārta vēl nav izveidojusies pietiekami bieza, un pavasarī, kad tas kļūst trausls. Aicinu iedzīvotājus pievērst uzmanību, ja uz ledus rotaļājas bērni un pusaudži. Ir svarīgi brīdināt par šādu rotaļu bīstamību, tāpēc aicinu vecākus ar bērniem un pusaudžiem pārrunāt to, cik bīstamas ir rotaļas uz ledus un cik bēdīgas sekas var būt šai pārdrošībai.

Ērgļos bīstamākās vietas, protams, Ogre – pirms un aiz slūžām (pirms aizsprosta, gan aiz elektrostacijas), zem tiltā, kā arī vietās, kur ietek kanalizācija vai kādi citi silti ūdeņi, vietās, kur strauze ir liela (seklās vietās, virs lieliem akmeņiem, pie nokritušiem kokiem, pie iesalušiem krūmiem un augiem). Jāņem vērā, ka hidroelektrostacija nepārtraukti maina ūdens līmeni upē, tādējādi neļaujot pilnīgi un kvalitatīvi ūdens krātuvei aizsilt. Tāpat bīstami ir ezeros un dīķos pie iesalušiem krūmiem un augiem, avotu vietās, ietekošu un iztekošu upju vietās.

Gadījumos, ja cilvēks ir ielūzīs ledū,

nekavējoties pa tālruni 112 ir jāzaiscau glābšanas dienests. Jācenšas pēc iespējas precīzāk norādīt negadījuma vieta, kā arī tuvākie iespējamie piebraukšanas ceļi. Lai palīdzētu ielūzušajam, jāpārvietojas rāpus, guļus, netuvojoties līdz pašai ielūzuma vietai. Cietušajam piemēram no 2 līdz 5 metru attālumā jāpamet aukla, sasieta apģērba gabali, garš koks vai kāds cits priekšmets. Ja glābēji vairāki, jāievēro, ka tiem citam no cita jāatrodas 2-3 m attālumā. Izvelkot cietušo uz ledus, tāpat rāpus jāvirzās prom no bīstamās vietas līdz krastam. Pats glābējs nedrīkst aizmirst par iespējamām briesmām ielūzt ledū.

Ugunsdrošības un civilās aizsardzības koledžas 3. kursa kadets

Uvis Konvalovs

Mazliet par sevi

Ērgļu vidusskolu absolvēju 2007. gadā. Skolas laikā sporta skolotāja Ivara Budzes vadībā nodarbojos ar vairākiem sporta veidiem: slēpošanu, skriešanu. Esmu aizstāvējis skolas un pagasta godu arī basketbolā, volejbolā, futbolā. Savas fiziskās sagatavotības dēļ varēju iestāties Ugunsdrošības un civilās aizsardzības koledžā, kur saskatu karjeras izaugsmes iespējas.

Vieglāk mācīties to, kas interesē

Mācos Rīgas Tehniskās universitātes Ķīmijas fakultātē. Manā programmā, kas ir ķīmijas tehnoloģija, iestājpārbaudījumu nebija, ņēma vērā ķīmijas un fizikas vai angļu valodas eksāmenu līmeņus, kā arī atzīmes atsevišķos priekšmetos. Saņemot savus eksāmenu vērtējumus, biju patīkami pārsteigta, jo tie bija labāki, kā gaidīju un zināju, ka ar šiem rezultātiem man ir iespēja iekļūt budžeta grupā. Un tā arī notika.

Mācību programmā pārsvarā ir tikai eksaktie priekšmeti. Pagaidām, manu-

prāt, visgrūtākā ir fizika, bet tā, par laimi, ir tikai vienu gadu. Mazliet pietrūkst tā, ka nav angļu valodas, bet, cik saprotu, tad turpmākajos studiju gados, kas kopumā ir četri, varēs mācīties arī angļu valodu. Ļoti liels pluss ir obligātās sporta nodarbības, kuras notiek divreiz nedēļā un katrs var izvēlēties to sporta veidu, kas vislabāk patīk. Es apmeklēju aerobiku.

Man, protams, ir ļoti spējīgi un zinoši kursabiedri, kuri zina, kāpēc ir nākuši mācīties tieši uz šo universitāti. Man pagaidām nedaudz pietrūkst šīs motivācijas, bet ceru, ka pietiks spēka izturēt līdz galam. Runājot par kursabiedriem, ir daudzi ļoti jauki cilvēki, ar vairākiem ir izveidojies jau ļoti labs kontakts, palīdzam cits citam arī mācībās, kas ir ļoti

noderīgi. Mācībās aiziet ļoti daudz laika, lai arī neesmu pati apzinīgākā studente. Gandrīz katru nedēļu ir kādas ieskaites, laboratorijas darbi, pārbaudījumi, kuriem ir nopietni jāgatavojas. Brīvo laiku izbaudu sestdienās un svētdienās, kad braucu uz Ērgļiem. Lai gan nedzīvoju kopmītnēs, tagad es tiešām saprotu, cik skaistā un jaukā vietā mēs dzīvojam, cik labi ir mājās un cik salīdzinoši viegli bija vidusskolā.

Tiem, kam izvēle, ko mācīties pēc vidusskolas, vēl tikai priekšā, novēlu laicīgi un nopietni izdomāt, kas patiešām interesē un ko gribas darīt turpmākajā dzīvē, jo nesalīdzināmi vieglāk ir mācīties ko tādu, kas interesē.

Ilze Velce

“Novēlu dzirdīgu sirdi!”

(Linda Šmite)

Tas bija pagājušā gada septembrī, kad Ērgļu saieta namā tikām aicināti uz Ērgļu vidusskolas 1988. gada absolventes Lindas Šmites pirmā romāna „KrustCEĻinieki” atvēršanas svētkiem, bet 6. janvārī, Zvaigznes dienā, ceļu pie lasītāja uzsāka jaunās autore bērnu grāmata pieaugušajiem „Ogrēns – upes zēns”, kas 2008. gada oriģinālliteratūras konkursā „Baltā Vilka grāmata” ieguva veicināšanas balvu.

Es izstaigāju grāmatas lappuses kopā ar zaļbrūnacaino upes zēnu Ogrēnu. Viņš bija tas, kas lika Ogrī ieraudzīt vilinošu un noslēpumainu, kas aicināja uzkāpt Ogres Sarkanajos krastos, ieraudzīt Brāžu krāces, kas, putu krēpēm kopā sitoties, ne mirkli nedeva miera. Varēju klausīties ūdens skaļajā runā, dodoties pāri akmeņu milžiem Akmeņupītē. Šķiet, senie laiki atdzīvojas pilskalnos, no kuriem Skudrukalns bija atklājums, kas vasarā noteikti apskatāms. Ar savu sirds un neilgās dzīves gudrību bērns māca pieaugušo: „Ar Dievu jārunā, bet iekšā sevī, lai citi nedzird”, „katra diena dota, lai to piedzīvotu, nevis izdzīvotu tukšu”, „nekas nav ar varu rokams, ārdāms, pārvarams, tikvien vajag prast, kā saplūst ar to, ko tu vēlies atrast vai pārvarēt”, „jājūt viss, kas te dzīvo kopā ar mums”, „no sevis neaizbēgsi, nekur tev labāk nebūs kā vietā, kura, tev piedzimstot, ierādīta”. Mazais rudmatis Ogrēns dod stiprinājumu pieaugušajam sadzīvot ar laiku un likteni, izdzīvot sirdsgudri – ar sirdi basajās kājās un pirkstu galos.

„Ogrēnam līdzinieku maz,” raksta Linda Šmite grāmatas priekšvārdā. „Varbūt viens no retajiem ir Jāņa Klīdzēja Boņuks, kurš Dievmāti pa ziedošu rudzu lauku staigājam redz kā Ogrēns vikingus, latgaļus, vāciešus un mirušā

tēva garu.” Jā, varbūt tā ir literatūrā, bet ikdienā es viņu – zēnu vai meiteni, kas nemitīgi dodas sevis meklējumos, redzu klasē, atšķirīgu, varbūt reizēm citu nesaprustu, bet ar svētu ticību savam Aicinājumam un Sāpim.

Grāmatas izdevējs, jaundibinātās SIA „Skola un ģimene” redaktors Atis Freibergs atzīmēja, ka grāmatu izdot rosīnāja ne tikai tās saturs – Dievziņa, kas vada cilvēku, bet arī tas, ka grāmatas lappusēs atdzimst senā latviešu valoda. Janīna Kursīte neakadēmiskajā latviešu valodas vārdnīcā „Novadu vārdene” apkopojusi senaizmirstus latviešu valodas vārdus, Linda Šmite ar tiem nu stāsta par mazo gaiķi (tādu cilvēku, kas ne mirkli nevar uz vietas nostāvēt) Ogrēnu. Tas ir svētīgs un cildens darbs latviešu valodas vārdu krājuma papildināšanā. Klausīsim autorei teiktajam: „Pieņemiet tos, un jūs kļūsiat ne tikai latviskāki, bet arī bagātāki!”

Grāmatā izmantoti Bebru pamatskolas un Ērgļu mākslas un mūzikas skolas audzēkņi – Ievas Začas (2007.), Ilvara Jermacāna (2001.), Jolantas Peles

(1997.), Lāsma Čiževska (2002.), Lienes Latkovska (1997.), Ilzes Sergejevas (2006.), Ievas Veipas (2005.), Lienes Miķelsones (1996.), Elīnas Dēnavas (2002.), Renātes Knopes (2003.) zīmējumi. Uz grāmatas vāka Ērgļu vidusskolas 11. klases skolnieces Sintijas Gangnuses ĒMMS tapušais zīmējums. Grāmatas izdošanu finansiāli atbalstījis Ērgļu novada pašvaldība.

Grāmata „Ogrēns – upes zēns” Ilzes Indrānes vērtējumā ir: „Nopietns, vērtīgs darbs. Mani īpaši aizkustināja autore godprātīgā attieksme pret atēloto laiku un drosme to parādīt bērnu un vecāku uztverei un sapratnei.”

Ogrēns gaida savus lasītājus. Varbūt tas būs arī Tu?

Bet Linda Šmite jau paspējusi uzrakstīt trešo romānu un arī atmiņu stāstu par Ērgļu vidusskolā pavadīto laiku „Atmiņas kā smilšu gredzenu baudot”.

Paldies Tev, Linda, ka Tu spēj tik pilnas piedzīvot savas dzīves dienas un dalies ar mums tajā, ko esi atzinusi par labu esam.

Mārite Breikša

L. Šmite (1. no labās) kopā ar Ērgļu domubiedriem: Mārti Breikšu un otrajā rindā no labās Zintu Saulīti, Indru Roni, Inesi Mailīti.

Paldies par jaukajiem Ziemassvētkiem!

12. decembrī visi Ērgļu mākslas un mūzikas skolas audzēkņi un viņu vecāki pulcējās saieta namā, lai vērotu vai arī piedalītos koncertuzvedumā „Gadalaiki”.

Vienmēr esmu ar lielu interesi gaidījusi katru mūzikas un mākslas skolas koncertu vai pasākumu. Un arī šoreiz nebiju vilusies. Ne tikai mūzikas skolas audzēkņi priecēja klausītājus ar skaņdarbiem, bet visvairāk sajūsmīnāja gadalaiku tēli, kuros bija iejutušies mākslas un mūzikas skolas pedagogi. Pašā ziemas vidū gan Vasara, gan Rudens, gan Pavasaris, gan Ziema kopā ar zaķēniem gatavojās gada skaistākajam notikumam – Ziemassvētkiem.

Vēlos pateikt paldies gan audzēkņiem, gan mākslas un mūzikas skolas pedagogiem par šo jauko pasākumu, par fantāzijas lidojumu un izdomu. Tas ir apbrīnojami! Lai Jaunajā gadā veselība, enerģija, dzīvesprieks un radošās veiksmes ikkatrā solī!

ĒMMS audzēkņu vecāku vārdā
Rīta Saleniece

“Skolu Ziņas”

Redaktore - Liene Gūte 12.kl. Izdevējs: Ērgļu novada dome. Adrese: Rīgas iela 10, Ērgļi, Ērgļu pagasts, Ērgļu novads, tel.64871299. Iespiests: SIA “Madonas poligrāfists”, Madonā, Saieta laukumā 2a. Metiens 650 eksemplāri

Ērgļu novada skolu izdevums 2010. gada janvāris

Skolu literārā avīze

2010. gada janvāris Nr.1 (61)

R. Blaumaņa literārās prēmijas 5. konkursā vairāki Ērgļu vidusskolas skolēni saņēma atzinības pamatskolu grupā. Iepazīsimies ar viņu darbu fragmentiem!

VIENA DIENA AR R. BLAUMANI

Es iedomājos, ka varētu Rūdolfa Blaumanim parādīt Ērgļus mūsdienās.

Izgāju no savas mājas Cēsu ielā un devos pa veco ceļu garām Briežkalnam, kur reiz atradās tirgus, tad garām Ninēnu purviņam, vecajai kapsētai, garām Skantskalniņam uz Brakiem. Bija jāiet diezgan tālu, vairāk kā 5 kilometri. Satikāmies. Kad pastāstīju rakstniekam savu ideju, ka varētu viņam parādīt Ērgļus, kādi tie izskatās šodien, viņš ļoti nopriecējās.

Gājām no Brakiem pa asfaltēto ceļu. Mans ceļabiedrs brīnījās, ka pa šādu ceļu tik viegli un ātri var iet. Redzējām, ka meži ceļa malās ir izcirsti. Blaumanim tas nepatika, viņš pat palika bēdīgs, jo pats kādreiz no šiem mežiem bija nesis mazos kociņus un stādījis pie mājas. Viņa garastāvokli uzlaboja zīme, kas ir uzstādīta ceļa galā un norādīja, ka 3 kilometrus tālāk atrodas Braki. Rakstnieku apmierināja tas, ka draugi un ciemiņi viņa mājas atradīs bez maldīšanās.

Devāmies uz centra pusi. Viņš pamaniņa daudzās uzceltās mājas, it sevišķi uzslavēja ērgļniešus, ka kalnā top jauna, skaista baznīca.

Pārpratums mums radās veikalā, kad pirkām minerālūdeni. Sākumā es gribēju norēķināties, bet rakstnieks teica, ka

viņš maksāšot. Pārdevēja bija pārsteigta, jo pircējs maksāja ar rubļiem, tāpēc ka nezināja, ka tagad Latvijā norēķinās latos. Pārdevēja rubļus nepieņēma un prasīja latos. Tad es iedevu pārdevējai, cik viņa prasīja.

Nonācām pie staltā saietā nama. Stāstīju, ka te notiek gan lielāki, gan mazāki pasākumi, koncerti, teātra izrādes, diskotēkas, balles, gleznu un foto izstādes. Te arī tiek sveikti bērni, kad tie beidz mākslas un mūzikas skolu un saņem diplomus. Jauki svētki ir Lieldienās, Ziemassvētkos, kad cilvēki dzied, dejo, spēlē teātri. Bieži te uzstājas skolēni, reizēm katra klase rāda savu priekšnesumu. Noteiktās nedēļas dienās te notiek deju mēģinājumi Antras Grinbergas vadībā. Dejojā uzstājas ne tikai šeit, bet brauc arī uz citām pilsētām, pat ārzemēm. Apskatījām bibliotēku, tur plauktos atradām grāmatas, uz kurām bija uzrakstīts R. Blaumaņa vārds. Man likās, ka rakstnieks bija pat mazliet samulsis, ka vēl joprojām lasa viņa darbus. Pat mūzikas skolā ielūkojāmies, tur pašreiz spēlēja pūtēju orķestris, un rakstnieks atzina, ka šī mūzika viņam ļoti patīkot.

R. Blaumanis pastāstīja, ka agrāk tas viss, kas notiek saietā namā, bijis

Gaiļkalnā, kur atradies gan skola, gan pagasta nams. Tur viņš pats esot spēlējies teātri un iestudējis savas lugas. Viņš arī pastāstīja, ka ārzemēs bijis 2 reizes: vispirms braucis uz Pēterburgu strādāt, pēc tam uz Somiju ārstēties.

[..] Bijām nonākuši pie ēkas, kas reiz bija muižas kalpu dzīvojamā māja un kurā dzīvoja arī Blaumaņa vecāki. Šajā mājā arī pats rakstnieks piedzima. Viņš šo vietu atcerējās, palika nopietns, visu māju apskatīja, izlasīja plāksni un ilgi klusēja. Bēdīga viņam pretī nolūkojās laika sagrauztā ēka, viņš tikai īsi noteica: „Cik liela ietekme ir laikam...” Atcerējās sevi agrajā bērnībā, kad ticis te saukts par Kārlēnu.

Lēnām jau sāka rietēt saule. Nāca vakars. Klusēdami atgriezāmies Brakos. Aicināja mani iedzert siltu liepziedu tēju un apēst kādu pīrāgu. Paēdu, padzēros, rakstnieks pateicās par kopā pavadīto dienu un norunājām satikties atkal. R. Blaumanis apsolīja man parādīt Brakus un to apkārtni. „Cik labi, ka Brakos ir tāpat kā senāk,” viņš atvadoties teica.

Gaidu nākamo tikšanos!

Jānis Izajs 8.a
(atzinība par patiesu Ērgļu tēlojumu)

bija pasakaini - miers, klusums un mani sapņi. Tie nebija sapņi, kādus mēs vērojam naktīs un, no rīta pamostoties, apzināmies, ka tā nebija īstenība. Es sapņoju par dienu, ko vēlētos pavadīt kopā ar rakstnieku. Man viņam bija tik daudz ko jautāt, es vēlējos tik daudz uzzināt. Un pēkšņi es jutos neparasti. Es jutu sev blakus Rūdolfa Blaumani. Šī neparastā sajūta pavadīja mani līdz pat „Braku” sētai un nepameta visu dienu. Es biju apjukusi, jo, uzdodot jautājumus, es it kā saņēmu arī atbildes. Es vēlējos no rakstnieka uzzināt, kā viņam ir izdevies radīt tik nepārspējamus darbus, kurus ar aizrautību lasa dažādas paaudzes. Šajos laikos, kad ir tik daudz dažādu tehnoloģiju – televizori, datori, mp3, mp4, ipod un citas modernas lietas, – joprojām visu vecumu cilvēkus aizrauj R. Blaumaņa darbu lasīšana.

Manuprāt, rakstnieks tobrīd jutās lepnis par savu mūža ieguldījumu. Es, savukārt, vēlējos, lai šī sajūta, ka runāju ar rakstnieku, mani nepamet. Ja man nav bijusi iespēja pavadīt dienu ar viņu, R. Blaumanim dzīvam esot, tad es to varēju savā sapņū pasaulē.

Bija tik jauki domās apmainīties viedokļiem ar personu, kurai ir savs skaījums uz pasauli. Par to es ne mirkli nesmu šaubījies, jo ar lielu aizrautību esmu lasījusi rakstnieka darbus. Es teiktu, ka Rūdolfs Blaumanis ir bijis daudzpusīgs rakstnieks. Par to man vēsta jautrie „Velniņi” un pavisam atšķirīgā, satraucošā novele „Nāves ēnā”. Rakstnieks man teic, ka velniņi ir jautri draiskuliņi ar neiedomājami vieglu skatu uz dzīvi. Arī es tāda vēlētos būt - kā krāšņa kļavas lapa rudenī, kas prot jautri smieties un viegli lidot, graciozi virpuļojot caur vēja saceltu lapu viesuli, bet, kad vajadzīgs, nolaisties uz zemes. Gluži kā velniņi savās izdarībās. Lai gan tie stāstā ir attēloti kā lieli blēņdari, manuprāt, viņiem piemita ļoti labas īpašības.

Nedarbu iemesls varētu būt pārlietu lielā fantāzija un dzīvesprieks. Tas nebūt nav slikts, jo prasme izdzīvot bērnību tik viegli kā tauriņa lidojumu ziedošā pļavā un tik aizraujoši kā lasot jaunu, vēl neizprastu grāmatu, ir ļoti apbrīnojama. Pārļapojojot „Velniņus”, man nācās pasmaidīt ne reizi vien tādēļ, ka abos draiskulojos saskaņā sevi agrā bērnībā. Arī man patika jautras izdarības. Domāju, ka saklausu rakstnieka teikto, ka katrs bērns ir bijis tāds kā viens no literārās pasakas „Velniņi” varoņiem. [...]

Malvīne Madzule 8.b
(atzinība par R. Blaumaņa darbu redzējumu Brakos)

MANA SARUNA AR R. BLAUMAŅA VELNIŅIEM

Es ienāku Brakos. Koki ir zeltaini un maigi. Ir rīts. Uz lapām vēl ir rāsas mazie pilieni. Vējš maigi mani pāršalc un aizsteidzas tālāk, lai nopūstu kādu sarkanu asins krāsas lapu. Tā lēni nokrīt tieši pie manām kājām un atkal aizlido tālāk.

Es eju uz riju un esmu pārsteigta, jo savā priekšā redzu divus lēkājušus krūmus. Paeju tālāk un redzu... Vai tie nav velniņi? Bet kāpēc tie ir zaļi, nevis melni? Nerātneļi ielec mazajā upītē. Skat, ausis tiem jau parādās melnas! Un, izlienot ārā, man blakus stāv viņi – mazi, melni, nerātneļi velniņi.

Uzmanīgi apskatot riju, es ieraugu zaļo krāsu. Uzreiz saprotu – velniņi tajā ir spēlējušies. Blakus ir saplēsta karote, izmētāts siens, bet kur velniņi ir palikuši... Redz, tie atpūšas uz siena gubas un domā savas jaunās blēņas. Es brīnos un nedaudz esmu apmulsusi, kā velniņi šeit ir nokļuvuši. Saņemos un eju pie viņiem, lai to noskaidrotu: „Kā jūs te nonācāt? Kā jūs sauc?” Pēc mirkļa viens velniņš atbild un saka: „Mēs esam no zibensšķeltā akmens.” Pēkšņi otrs velniņš noveļas no gubas un atteic, ka viņus sauc vienkārši par velniņiem. Abi ar sienu aplīpuši, bet acīs tāds zibenīgs nemiers un dzirkstelītes. Astītes te šaudās uz vienu pusi, te uz otru.

Mani vairs neievērodami, tie aizkūleņo un aši ieskrien rijā, griež linu mašīnu, līdz tā saplīst. Draiskulojamies samudžina vilnu. „Kāpēc jūs tā darāt?” iesaucos. Velniņi uz mani paskatās ar savām melnajām acīm un nemaz neliekas traucēti. Tad viens velniņš saka, ka viņi vienkārši grib būt tādi velniņi kā pasakā. Tad man iešaujas prātā laba ideja, un es to iečukstu velniņiem viņu mazajās austiņās.

Vai jūs zināt, ko es teicu? Velniņi zina, viens iesaucas: „Mēs taisīsim savu grāmatu – ar savu pasaku. Tai nosaukums būs nevis „Velniņi”, bet „Lābie velniņi”.” Kopīgi sākam meklēt papīru, zīmūļus, pildspalvas un grāmatas vākus. Mēs meklējam visu dienu pa klētīm, pa pirti, pa dzīvojamā māju un pa dažādām takām, bet nekā. Pienāk vakars, debesis ir melnas kā ogles, un neko vairs nevar redzēt. Es nevaru aizmigt, un skatos zvaigžņotajās debēs, domāju, kur lai atrod papīru un rakstāmos, domāju un domāju, līdz man acis jau veras ciet, un es aizmiegu.

Nākamajā rītā saule kā oranži sārta bumba paceļas gaisā un modina, it kā

sakot: „Celieties, ir jau rīts!”. Es un velniņi, saules apmirdzēti, esam augšā. Nopētījusi abus rakarus, jautāju: „Kur jūs parasti dzīvojat?” Velni abi reizē teic, ka tie dzīvojot tumšā vietā kā alā un tur viss ir ļoti smilšains. Otrs piebilst, ka viņiem tur augot augļi „mikoli”. Es pārprasu, ko viņš teica. Un tas atbild, ka tie esot „mikoli” un tie esot balti kā ... un es pārtraucu un saku, ka tie noteikti ir balti kā sniegs. Nerātneļi nezina, kas ir sniegs, bet tad atceras, ka tiem jāmeklē dažādas lietas.

Sākam visi meklēt. Pienāk jau pēcpusdiena, un nekas nav atrast. Velniņš skaļā balsī saka, ka varētu izplēst lapas no vecajām R. Blaumaņa sarakstītajām grāmatām, bet es iebilstu. Tās ir senas un ļoti vērtīgas, tās ir vajadzīgas muzejam. Velniņi domā, kā tad sauc muzeju, un tad uzprasa man. Es izbrīnīta atsaku: „Kā? Vai tad jūs nezināt?” Kādu mirkli ir klusums, bet tad es atbildu: „Tas ir R. Blaumaņa memoriālais muzejs „Braki”.” Mēs atgriezāmies pie meklēšanas.

Pēc stundas nonākam atpakaļ pie rijas un vēl neko neesam atraduši, un tad... man rodas ideja. Uz bērsa plānājam lapām mēs varētu rakstīt savu pasaku. Draiskākais velniņš piebilst: „Ar salmiem varētu sasiet mūsu grāmatīņu.” Otrs velniņš turpina: „Ar koka lapām varētu izrotāt grāmatas vāku.” „Bet ar ko rakstīsim?” es pārtraucu. Nevienus uz šo jautājumu nevar atbildēt. Nu visi prāto, un mums rodas ideja – ar tām pašām lapām spiežot varēs uzrakstīt. Bet kā zīmēsīm zīmējumus? „Es izdomāju!” iesaucās velniņš. „Nu ar ko tad mēs zīmēsīm?” ziņkārīgi prasa otrs velniņš. „Ar dažādiem krāsainiem ziediem, smiltīm un citām lietām, ko atradīsim,” es beidzot gudri atsaku.

Visi sāk meklēt un drīz steidzas ar savām salasītājām krāsainajām lapām un dažādiem ziediem. Nu viss ir sameklēts, bet tad velniņš atceras, ka nav salasījuši salmus. Viens nerātneļis jau grib plēst niedres no jumta, bet tad saprot, ka tā nav labi. Viņš aizskrien uz pļavu un noplūc trīs garas smilgas. Nu var sākt taisīt grāmatīņu.

Visi taisa cītīgi, rūpīgi, katru lapiņu pieliek pie vāka, un drīz vien grāmata ir gatava. Velniņiem rodas doma, ka uz pirmās lapas varētu uzzīmēt velniņus, jo grāmata taču ir par velniņiem, otrs piebilst – par labajiem.

Laila Saulīte 7. (atzinība par māksliniecisku tēmas atklāsmi)

Reiz kādā skumjā un reizē priekšpelnā, pelēkā un arī koši rozā, vientuļā un brīnišķīgā dienā lija lietus. Tā bija diena, kad man bija jādomā par Kārlī Rūdolfa Leonīdu Blaumani. Ik stundu, minūti, sekundi, jo man bija jāraksta par skaitu, komisku un īpatnēju rakstnieku.

Sēžot pie datora ekrāna, es klausījos V. A. Mocarta dziesmu „Burvju flautā”. Es spēju uzrakstīt tikai vienu teikumu, bet prātā šāvās miljonu domu. Šajā dienā man nenāca miegs, tāpēc es rakstīju garu stāstu.

Pēkšņi es nokļuvu citā pasaulē. Es biju R. Blaumaņa laika virpulī. Visapkārt bija balts un reizē pelēks. Man šķita, ka esmu nokļuvusi savas dzīves beigū daļā, bet tā nebija.

Stāvot uz kādas ielas, man garām traucās dažādi cilvēki – gan jauni, gan veci, gan mazi, gan lieli. Steidzoties ātri man garām, kāds simpātisks zēns uzskrēja virsū. Viņam bija gandrīz tikpat gadu, cik man. Viņš atvainojās, bet es, izbrīnījies par jauno atrašanās vietu, tik skatījos. Attapiesies es viņam skrējū pakaļ, jo:

- 1) es nezināju, kur esmu;
- 2) realitātē nav tik pieklājīgu zēnu;
- 3) viņš man uzreiz iepatikās.

Prasīju viņam, vai nevēlas iepazīties, puisis piekrita, ka varētu. Ātrumā domājot par šo vietu, es sajaucos savās domās un paprasīju viņam: “Kā tev aiz-

iet?” Viņš neko nesaprata, bet es, domājot, ka esmu uzdevusi pareizo jautājumu, cieši skatījos viņā. Abi, neko nesaprotot, sākam smieties. Tad mēs viens otru sapratām no pusvārda. Staiģājām ilgi, līdz sāka nākt vakars. Es nezināju, kur lai palieku, jo šī bija vienīgā diena, kad es esmu šajā pasaulē. Viņš man piedāvāja nakšņot pie sevis, jo:

- 1) man nebija, kur palikt;
- 2) viņam mani bija žēl atstāt uz ielas;
- 3) es nosaltu, saslimtu.

Ejot pa „Braku” sētu, man bija sajūta kā mājās. Viņa ļaudis mani ļoti labvēlīgi uzņēma, un visapkārt bija skaistas dabas ainas. Es spēju tikai nobrīnīties, jo realitātē viss ir piemēslots un netīrs. Bet tur bija tik tīrs, ka bija bail, ka neuzpurinu uz taciņas sniegu.

Mājās visa saime ēda pankūkas ar medu un piedzēra liepu ziedu tēju, jo:

- 1) visi bija izsalkuši;
- 2) bija 20. decembris;
- 3) simpātiskajam zēnam bija dzimšanas diena.

Uzzinot, ka puisim ir dzimšanas diena, es domāju, ka viņam ir par godu kaut kas jāuztaisa. Paprasīju papīru no saimnieces, visi brīnījās, ko es tur taisu un loku. Bet es no papīra uztaisīju nelielu puķīti ar uzrakstu „No Initas”. [...]

Loreta Inita Priede 8.a
(atzinība par interesantu skatījumu uz R. Blaumaņa personību)

Skolu literārā avīze 2010. gada janvāris

ĒRĢĻU VIDUSSKOLA SKOLĒNU UN SKOLOTĀJU ATMIŅĀS

2010. gadā aprit 100 gadi, kopš atklāta Burtnieku skolas ēka. Tā ir Ērģļu draudzes (luterāņu) skola, kas labiekārtojuma ziņā tolaik ieņem vai pirmo vietu visā Baltijā. Jauno skolu ar telegrammu sveic Jurjānu Andrejs, bet skolas ēkas iesvētīšanas dienā 1910. gada 12. decembrī draudzes skolas skolotājs Andrejs Brods saka zīmīgus vārdus: "Ja apzinīgi un saprātīgi gribam dzīvot, tad mums ir jāievēro gan tuvākā tagadne, bet ne mazāk pagātne; ir gribot vai negribot jāsmējas mācības un pasludinājumi iz pagātnes priekš tagadnes un tagadnē jādzīvo priekš nākamības."

Burtnieku skola 20. gs. 30. gadi.

MŪSU TĀLIE UN TUVIE GADI

Mēs tiksimies! Mēs noteikti būsim kopā un atkal! Mēs nešķirsimies nekad! – tā vai mazliet citādi sacījām un domājām arī mēs, Ērģļu vidusskolas 1. izlaiduma absolventi tanī tālajā 1954. gada jūnijā.

Mācības 1950. gada septembrī uzsāka 21 audzēknis, bet beidzām šo skolu 16 – veco, labo skolu, kuras vietā ir tikai krāsmatas. Vēl tagad labprāt izstaigātu pa tās telpām, koridoriem, apkārtni, jo domās bieži esmu atmiņas ar saviem klases un skolas biedriem.

Tie bija 4 gadi, kas mūs saistīja un šķīra, kas mums ļāva iemīlēt citam citu, kas deva iespēju vēl līdz šim laikam atcerēties daudzus draugus un skolotājus, bet citus arī aizmirst...

Tas bija grūts laiks visā Latvijā, katrā ģimenē. Pirmajā mācību gadā bija jāmaksā skolas nauda – 150 rubļi, kas bija pa svētdienām un vasaras brīvlaiku kolhozā jānopelna, jo citu ienākumu mājās nebija. Dzīvoju pa nedēļu internātā, katru pirmo dienu un sestdienu kājām mēroju 17 km garo ceļu no mājām uz skolu un atpakaļ, jo autobusi negāja. Trūcīga bija pārtika, ko vajadzēja paņemt līdzī vi-sai nedēļai.

Kas tad mūs vienoja kā klases kolektīvu, kas tas bija par spēku, kas vienoja mūs un vieno vēl šobaltdien tos, kuri dzīvojam tuvāk? Tā bija un ir vienkāršība cilvēku attiecībās, sirsnība un, nekautrējos teikt, tanī laikā bija arī nabadzība, pieticība, kas šodien daudziem šķiet neticami un nesaprotami.

Arī skolotāji bija dažādi, bija, kuri prata ceļam dot mīlestību, gudrību, spēja liet drosmi mūsu jaunajās sirdīs.

Ar mīlumu atceros mūsu audzinātāju Visvaldi Kallenu, kurš prata pārliecināt, ka uz zemes zilu kalnu ir daudz, bet katram no mums tikai vieni, un to virsotne visu mūžu sauc, kur viszilākās zvaigznes deg. Ja uzkāpsi – zvaigznes būs tavas. Lieliska mācība, lieliska dzīves skola, jo nedrīkst ne mirkli pagurt, ja gribi uzkāpt dzīves zilajos kalnos.

Atceros, cik prasmīgi skolotājs vadīja stundas. Līdz ar ienākšanu viņš prata klasi paņemt savā varā, reizē dodot bagātīgu zināšanu pūru un ļaujot it kā nejauši iemīlēt priekšmetu. Šo lielisko prasmi vadīt stundas es vēlāk izmantoju savā skolotāja darbā.

Kāda brīnišķīga, nesavtīga rūpe audzinātājam bija pār mums, tādēļ laikam katru gadu pēc skolas beigšanas bijām kopā ar viņu, galvenokārt Ērģļos, līdz audzinātājs devās mūžības ceļos. Bet atmiņās bijām kopā arī šovasar, jo citādi nav iespējams, jau 55 gadi apritējuši, bet kopīgas takas ir mīļas un neaizmirstamas.

Ar lielu cieņu atceros skolotājus Olgu un Pēteri Kalniņus, viņi manās acīs bija elegances un sirsnības paraugi. Ļoti sirsnīga bija krievu valodas skolotāja Marija Stoponiša, sporta skolotāja Vilciņa u.c.

Vēl šodien spilgtā atmiņā ir izlaiduma diena 1954. gada jūnijā, kad mēs, meitenes, tērpāmies tumšās kleitīnās ar baltām apkaklītēm un manšētēm, rokās galvenokārt pujeņu pušķi, bet mēs visi bijām laimīgi savā vienkāršībā un satiecībā ar savu audzinātāju.

Mīļi vēl arvien ir mani klases biedri: Aldona, kura vēl arvien ir mūsu klases dvēsele, allaž izdomā, kā katru iepriecināt, Ināra – vienmēr optimistiski noskaņota, dzīvespriecīga, darbīga, Liesma – daudz raksta dzejoļus, cer, ka izdos grāmatu, bet bieži ir rūpju nomākta, vajadzīgs viens uzmundriņš tālruņa zvans, un viņa prot atkal saņemties. Anna – sirsnīga, iejūtīga, tomēr daudz izbaudījusi dzīves rūgtās mieles. Un Andris ar savu Edīti, kuri dzīvē, kā viņi paši saka, daudz smejas, joko, jo tā taču vieglāk dzīvot, tad vēl mūsu Gustiņš (Augusts), kurš pēc gariem, grūtiem darba gadiem bija spiests palikt ratiņkrēslā, tagad dzīvo pansionātā. Cik iespējams, cenšamies arī viņu apciemot, sazināties pa tālruni.

Šim jaukajam pulciņam cenšos pievienoties arī es, Inta Jansone-Antone (klasē bijām 3 Intas). Visu mūžu esmu veļtījusi kultūrai un izglītībai, beidzu LUV Filoloģijas fakultātes Latviešu valodas un literatūras nodaļu. 26 gadus esmu veļtījusi kultūrai, 28 gadus izglītībai, strādājot Taurupes vidusskolā, 8 gadus biju arī skolas direktore. Vaļaspriekam visu laiku ir teātris un dejas. Ar teātra pašdarbniekiem strādāju arī tagad.

Dzīve vēl rit... Bet vairāki klasesbiedri jau dus smilšu kalniņā, jo tāda taču ir dzīve...

Jā, gadi... kā baltas pieneņu pūkas lido un steidzas.

Inta Jansone (Antone),
1954. gada absolvente, 1. izlaidums

1. izlaidums pie Burtnieku skolas.

MŪŽS IZDEGA KĀ BALTAS SVECĒS LIESMA

Skolotāja Marta Virsniece

19.12.1911.-16.09.1994.

Ik pa gadu desmitiem pēc Kārļa Skalbes darbos Gaiļkalna skolā Ērģļu izglītības druvā atstāj dziļas pēdas kāds gaismas nesējs no Piebalgas. Tāda bija arī mana klases audzinātāja un matemātikas skolotāja Marta Virsniece, meitene no Zobola ezera krastiem. Ar viņu sastapos 1952./53.m.g. Viņa bija stingra pedagoģe ar nopietnām un nemainīgām prasībām.

Uzzinājusi, ka rudenī būs audzinātāja 8. klasei, Marta Virsniece mūs, ērģļeniešus, jau jūnijā veda pārgājienā pa Gaiziņkalna apkārtni. Par to esmu viņai pateicīga, jo 1938. gadā tiku kristīta Tolkas Vestienas baznīcā.

Pēc 7. klases, uzsākot mācības vidusskolā, bijām 42 skolēni. Klupšanas akmens daudziem bija nevis matemātika pie skolotājas Martas Virsnieces, bet krievu valoda. Tikai ērģļenieši, skolotājas Olgas Kalniņas dresēti, jutās kā pilieni diķī, kur varēja rādīt savas peldēšanas un niršanas mākslu.

Dzīvojām laikā, kad Kremļa kurantu skaņas regulēja mūsu dzīvi. Tomēr ar gudru prātu un mīlestību sirdī Martas kundze prata dzīvi saldināt. Tas bija, piemēram, Ziemassvētku gaidīšanas laiks, kad sarūpējām mazas dāvanīņas viens otram.

„Jūs, jaunatne, esat tie tekošie ūdeņi, mēs, skolotāji, upes krasti,” ir palikuši atmiņā mācību pārzīnes Emmas Barones uzrunas vārdi mūsu klases eglītes vakarā, kur svētku mielastā, protams, bija arī Ziemassvētku pīrāgi.

Teikt par skolotāju Martu Virsnieci, ka viņa būtu tikai skolas darba rūķis, būtu gaužām nepietiekami. Bez algebras, ģeometrijas un triņģometrijas viņa centās jauniešu „karstās galvas” ievirzīt dzīves straumes pareizajā koridorī. Reizēm viņas vārdi izskanēja skarbi, pat aizskarši. Mēs neļaujamies uz savu audzinātāju, saucām viņu par Māti, savukārt, mēs viņai bijām „zelta gabaliņi”. „Tu no sporta maizi neēdīsi!” skolotāja teica Mirdzai Siliņai, kura vēlāk, beidzot Medicīnas institūtu, kļuva par cienījamu ārsti Cēsīs. Lieliem prātvederiem Marta Virsniece atbildēja ar teicienu: „Tu tas Austrumu gudrais!” Savam audzēknim Gunāram Augustovskim, beidzot 11. klasi, atstāja rakstisku novēlējumu: „Neaizmirsti, ko Austrumu gudrie teikuši par rītdienu!” (Paskaidrojums lasītājiem – rītdienu pieder liktenim.)

Lai līdzsvarotu savu un mūsu garīgo dzīvi, reiz braucām 3 dienu ekskursijā. Pabijām Siguldā Gūtmaņa alā, Cēsu pilsdrupās, Alūksnē klausījāmies ērģeļu spēli baznīcā, Apē pārnakšņojām, tikāmies ar Pečoras klostera mūkiem, kāpām Igaunijas Munameģa tornī. Kādā citā vasarā braucām vaļējā smagā mašīnā, sasēduši uz soliēm, uz tālo Krievijas Sankt Pēterburgu.

Tad nāca kukurūzas ēra. Tā tika audzēta mūsu Aidiņas Dūzeles „Aizpurvos” tīrumā. Ērģļu saieta namā svinīgos pasākumos demonstrētajos materiālos uz ekrāna esmu pamanījusi smaidīgas jauniešu sejiņas starp lielām kukurūzas vālēm un lapām, diemžēl bez paskaidrojuma – kas audzējis, kad tas notika, kuras skolotājas nopelnis. Sēžot skatītāju zālē, nosāpēja sirds – Martas Virsnieces 26 darba gadi Ērģļu vidusskolā, taču nebija tikai zelta pieneņu pūku lidojums.

Kukurūzas audzēšanas pirmais posms bija mēslu talka „Aizpurvos”, bet pavasarī mēs, jaunie censoņi, ar nosalušiem pirkstiem kaisījām dzeltenos graudiņus vagās. Līdz šai dienai atceramies garšīgās, lielās, rīvētās kartupeļu klimpas ar krējuma mērci, ko mums, talciniekiem, bija pagatavojuši mājas saimniece Alīna Dūzele. Mūsu darbs tika novērtēts, Vija Bāliņa, naturālistu pulciņa aktīviste skolotājas Zentas Ozoliņas vadībā, vēlāk inženiere Olaines rūpnīcā, bija delegāte braucienā uz Tautsaimniecības izstādi Maskavā. Vēl tagad atceroties šo notikumu, Vija stāsta, ka vispiļgtāk palikušas atmiņā pusdienas, kad cienāti ar garšīgām sardelēm. Jā, mēs bijām taču pēckara jaunatne.

Aida Dūzele, nākamā Saulaines tehnikuma agronome, saņēma nozīmīti un Goda rakstu. Žurnālistei Ritai Blaumanai no saulainās kukurūzas vasaras albumā palicis foto – jātniece zirgā.

4. izlaidums 1957. g.
Skolotāja Marta Virsniece, Rīta Blaumane,
direktore Nellija Ziediņa.

1957. g. pavasarī pie Burtnieku skolas. Marta Virsniece ar 11. klases izlaiduma zēniem. No kreisās: Ivars Kleins, Uldis Ceplītis, Gunārs Augustovskis, Mārtiņš Laurens.

Mēs bijām ceturtais un pēdējais vidusskolas izlaidums vecajā Ērģļu Burtnieku skolā – tas bija 1957. gada pavasaris. Šķiroties no skolas, iestādījām katrs savs laimes koku – balto bērzu blakus skolas sporta laukumam.

Brīvajos brīžos skolotāja Marta Virsniece lasījusi Bībeli, bet mēs to nezinājām. Viņai bija arī sava mājas dzīve. Viens pēc otra tika audzināti brāļa Pauļa 5 bērni no Vecpiebalgas „Grūziem”. Vēlāk kā ceļamaizi tie saņēma Martas tantes atbalstu, lai iegūtu sev vēlamo profesiju. Sveša meitene no Apes Ženija Kizika, zaudējusi agri māti, bija skolotājas aprūpē līdz otrajam kursam Svešvalodu fakultātē.

Izbaudījusi gan dzīves sūros priekus, gan bēdas, esam apciemojuši Martas kundzi gan viņas mājā Skolas ielā, gan atdusas vietā Vecpiebalgas Zīles kapos. Uz aizsaules dārzēm skolotāja Marta Virsniece aizgāja 1994. gada rudenī, kad viņas sētā ziedēja asteres un sārtais pilādzkoks bija pilns ogu.

Elfrīda Millere (Jarkovska)
Ērģļu vidusskolas 1957. gada absolvente,
4. izlaidums

4. izlaidums pie Martas Virsnieces kapa Zīles kalnā Vecpiebalgā.

Dzīves nozīmīgas jubilejas

Gadsimtu griezumā cilvēka mūžs ir kā puteklis. Mūža griezumā dienas un stundas ir kā smilšu graudi, bet, izdzīvojot ikdienu, laiks skrien, un dienas pazūd nedēļās, mēnešos un gados...

Šis gads Jumurdā sākas ar skaistām mūža jubilejām divām sirsnīgām, darbīgām un dzīves gudrām kundzēm – **Lidijai Laizānei un Felicītai Eglītei**. Ja cilvēka mūžu salīdzinām ar sveces liesmu un degšanas spožo mirkli, tad viņas savā dzīvē ir degušas un deg par savu dzimto pagastu, darba tikumu, ģimeni, devušas un dod gaismu un sirds siltumu visiem, kuri blakus kaut īsu brīdi stāvējuši. Skaisto dzīves jubileju priekšvakarā uzrunāju cilvēkus, kuriem bijis gods un prieks dzīves gaitās satikt Lidiju un Felicītu.

Lidija Laizāne

Zenta Zeltiņa – skolotāja, mācību pārzine.

Lidija dzimusi tepat – Jumurdas pusē 1930. gada 16. janvārī. Viņa ir cilvēks, kurš izstaro mieru. Ilgus gadus strādāja Jumurdā par grāmatvedi un kultūras darbinieci, ir laba saimniece, kulināre. Viņai vienmēr atrodas labs vārds, mierinājums un padoms grūtībās nonāku-

šam līdzcīvēkam. Manuprāt, viņas galvenais dzīves uzdevums ir būt mātei – izskolot bērnus, iemācīt viņiem būt patstāvīgiem, un tas viņai ir izdevies! Šodien lielākais un priecīgākais notikums ir sagaidīt ciemos bērnus un mazbērnus. „Dzintari” ir māja, kuras dārzos un dobēs vienmēr zied puķes, kur uz galda vienmēr ir pašas saimniece gatavots garšīgs cienasts un katrs tiek sagaidīts un pavadīts ar mīļu, labu vārdu. Lai veselība, siltums un gaismas apmirdzēti turpmākie gadi!

Vizbulīte Dreimane – skolotāja

Dzīves vērtību nenosaka gadu skaits, bet devums. Gadi saglabājas labajos, krietnajos darbos. Tu esi Jumurdas Arhīvs. Vienmēr atsaucīga sniegt vajadzīgo informāciju, izkārtot sadzīviskus pasākumus. Kaut neesi vairs aktīvā darbībā, vienmēr vajadzīgs Tavš padoms. Paldies par sirsniņu un viesmīlību!

Anīta Valaine – skolotāja

Lidija, kad Tavā dzīves pavedienā gadi iesien 80. mezglu, mīļi sveicu un vēlu stipru veselību, izturību, apkārtējo mīlestību, sauli sirdī un smaidu sejā! Vēl daudzus, daudzus skaistus ābeļziedu pavasarus sagaidīt!

Ināra Straziņa Ērgļos

Labdien, mana Jumurdas enciklopēdija!

Es vēl joprojām, Lidija, Tevi tā saucu, kā toreiz pirms gadiem, kad darbs aizveda uz Jumurdu. Mēs satikāmies un kopā darījām darbu, apzinot un rēķinot pajas tiem, kuri strādāja kolhozos, kopā dibinājām pensionāru biedrību un organizējām dažādus pasākumus. Un, kad vien man dzīvē ir vajadzējis kaut ko uzzināt par Jumurdas cilvēkiem, katrā laikā esmu saņēmusi vajadzīgo. Tās rakstītās un saglabātās kladītes ir ļoti, ļoti unikālas. Ja kāds kādreiz rakstīs pētījumu par Jumurdu, un es ticu, ka tā būs, tad bez Tava savāktā nu nekādi nevarēs iztikt. Tāpēc jubilejā vēlu vis-

pirms jau labu veselību, spēku un izturību katrai dienai, joprojām būt tai, kura tur rūpi par cilvēkiem, par savu pagastu.

“Mūžs ir ziedošanās,

mūžs ir atdošana.

Gadi iet, bet Tu

kā ceļinieks,

Kurš nes sirdi pārkaln

gaismas zvanā,

Lai ikvienam

sadzirdēt to prieks.”

(K. Apškrūma)

Agita Opincāne – ar suminājumiem jubilejā – kaimiņiene

Lidija, savā dzīves ceļā Tu esi sastapusi daudz jauku un saprotošu cilvēku. Ar tiem kopā esi veikusi darbu, atpūtas, padoma, atbalsta, sapratnes un mīlestības takas. Katrs no līdzgājējiem ir ieguvis, jo Tu proti cilvēku apdāvināt – sniegt padomu, atrast atbildi uz jautājumu, teikt labskanīgus vārdus, dalīties savās vēstures zināšanās par Jumurdu un tās ļaudīm. Paldies par Tavu gardo ābolmaizi, jo Lidijas recepte ir iekarojusi daudz jumurdiešu virtuves. Lai katrai dienai silts saules stars, gaišs cilvēka vārds un smaidis!

Felicita Eglīte

Zenta Zeltiņa – skolotāja, mācību pārzine

Felicita dzimusi Mērdzenes pagastā

1930. gada 1. februārī. Dzīves ceļi atveda jauno izglītības darbinieci uz Jumurdas pusē – sākumā Vējavas skolā, pēc tam Jumurdas skolā. 45 gadi ir aizvadīti mācību darbā, viss darba mūžs veltīts bērnu audzināšanai un mācīšanai, lielākā daļa darba gadu ir bijusi kā skolas vadītājas – direktores darbs. Felicita bija ļoti prasīga, kolektīvā draudzīga un satīcīga. Viņa prata katrā darbiniekā saskatīt labo, vienmēr cienīja tehniskos darbiniekus. Savus skolēnus dzīves ceļā vadījusi pa gaismas ceļu ar labestības starojumu sirdī. Lai laba veselība un stardziens turpmākajos gados!

Vizbulīte Dreimane – skolotāja

Bezgala grūts, liels un cildināms ir skolotāja darbs, neskaitāmās sirds gaismu daļiņas. Katrs stūrītis skolas telpās un laukumiņš parkā glabā Tavas domas un rūpes par tīrības un kārtības uzturēšanu. Par to tika saņemta pateicība un atzinība rajona līmenī. Paldies par sirds siltumu un sapratni, ko izjuta skolēni un darba kolēģi! Lai vēl ilgi vari kavēties atmiņās par dāsnī aizvadīto mūžu!

Anīta Valaine – pionieru vadītāja, skolotāja

Direktore Felicita, saulaini sveicieni skaistajā dzīves jubilejā! Novēlu stipru veselību un dzīvesprieku, lai Dievs dod Jums vēl daudzus zeltainus rudenus, sniegpārslām bagātas ziemas, ziedošus pavasarus un saulstariem pilnas vasaras!

Patiesā cieņā –

Ināra Straziņa Ērgļos

Kad sāku strādāt Jumurdā un pirmo reizi aizgāju uz Jumurdas skolu pilī, sajutu, ka šai skolai piemīt īpaša gaisotne. To varēja sajust, tā virmoja telpās, parkā un kolektīvā. Pamazām, gadiem ritot, kopā risinot dažādus jautājumus, iemācījies to atšifrēt. Šī gaisotne tika radīta ne tikai ar maizes darbu, bet ar katru skolā strādājošu sirds darbu. Tas īpašais spodrums telpās, vienmēr tīrā un sakoptā apkārtnē. Jumurdas skolas bērni nekad netika aizmirsuši pasveicināt

skolā ienākušo cilvēku. Bet katru kolektīvu veido direktors, un tas tālāk savā darbā atspoguļo sava vadītāja būtību. Felicita Eglīte – Jumurdas skolas dvēsele – man patīss gandarijums, ka mūsu ceļi krustojās, un, vērojot Jūs, es arī daudz ko savā dzīvē mācījos.

“Laiks ir ozols,

kas skrejošos gadus

savu zaru žuburos krāj,

Jūs tur viena

No smagākām zilēm (lielajā skolas ozolā)

šajā vainagā,

Skolotāj!

Jubilejā vēlu veselību, katrā dienā atrast ko gaišu un labu!

Agita Opincāne, saulainas dienas vēlot, bijusī skolniece

Skolotāj, ar gadu gredzenu otas iekrāso katru cilvēka mūža ritējumu. Jūsu mūžu es iekrāsoju ar zaļo krāsu. Būdamā Jumurdas skolas skolniece, es varēju mācīties no savas skolas direktores cieņas pilno attieksmi pret apkārtējo vidi. Sakāpa vaigos sārtnis, kad manīju direktori paceļam nomestu konfekšu papīriņu. Kur es liku savu papīriņu? Vienkārši un atbildība gan pret dabu, gan cilvēkiem – tie, skolotāj, ir Jūsu dzīves patiesības mēri. Paldies, skolotāj, par labu vārdu un sapurināšanu grūtā brīdī. Lai veselības biķerītis ir dzirds un pilns!

Darbīgs un notikumiem bagāts mūžs Jūsu abu pūralādēs tiek ielocīts. Tas ir tik būtiski – sava mūža pūralādē sakrāt labus darbus, labas domas, labas sajūtas un gandarijumu par skaistiem kopā pavadītiem mirkļiem ar līdzcīvēkiem. Jūsu pūralādēs lai iegulst visi šie no sirds izteiktie vēlējumi, novēlu, lai tiem pievienojas Jūsu tuvāko cilvēku mīlestības apliecinājumi, kāds patīkama pārsteiguma brīdis un daudz baltu dieniņu!

Mīlestībā un cieņā visiem apsvēkumiem pievienojas kultūras darba organizatore **Inīta Lapsa** un **Jumurdas pagasta pārvaldes darbinieki**.

Vectēva goda svārki – “Liniņi”

„Mans vectēvs bija ļoti prātīgs.
Cits šuva jaunus goda svārkus
Un bija ar savu spēku plātīgs,
Bet vectēvs uztaisīja.....”

Tā atmiņu apceri par savas dzimtas vēsturi iesāk Ērgļu novada būvvaldes vadītājs, būvinspektors Antons Zlaugotnis. Viņš lepojas ar savu vectēvu Andžu Antonu Zlaugotni (1872 – 1944), kurš dzimis Bērzaunes pusē, bet 1910. gadā iepircis no Ērgļu muižas “Liniņu” mājas, izveido tās par ievērojamām tieši sava aroda dēļ. Tās atrodas gleznainā vietā netālu no Pulgožņa ezera. Tuvākie kaimiņi – Meņģeļi, Ramuļēni, Brīvuļi.

Andžs Zlaugotnis bija pirmais Ērgļu pagastā, kurš uzsāka apzinātu darbību amatniecības un namdaru apmācīšanā. “Liniņu Kalna” mājā tika iekārtota darbnīca ar savam laikam modernu ēvelmašīnu, zeimerzāģi, slīpmašīnu un urbjmašīnu, kuras darbināja iekšdedzes motors. Viņa mācekļi apguva galdnieka, namdara prasmes, ceļot Ērgļos vairākas dzīvojamās un sabiedriskās ēkas.

Andža Antona Zlaugotņa un Annas (dzimusi Blau) laulībā bija dzimuši divi dēli – Jānis un Voldemārs (1901 – 1973). Jānis nomira jaunībā pēc Pirmā pasaules kara. Voldemārs nodevās ne tikai “Liniņu” zemes apsaimniekošanai (tās platība bija 88,42 ha), bet ar izpratni apguva tēva darbu galdniecībā un būvniecībā.

Otrā pasaules kara dārdi neļāva mierīgi un ar pašāpziņu skatīties nākotnē. Tāpēc, tuvojoties kara beigām un apsverot nedrošo situāciju, 1944. gadā “Liniņu Kalna” mājas galdniecības mašīnas tika apraktas zemē. Šajā pašā gadā Sauleskalna kapos Ērgļos tika guldīts Andžs Antons Zlaugotnis, kas bija vispusīgs galdnieks, arī namdaris, liels sava amata meistars, vīrs ar goda cepuri. Godam pelnīto ozolkoka mūža māju, ne meistars pats, ne arī kāds cits tā arī neuztaisīja.

Latviešu ģimenes likteņi laikmetu griežos

Pēc kara “Liniņu” mājas saimnieka lomu turpināja dēls Voldemārs, kura ģimenē ar sievu Mariju (dzimusi Bremmane) bija četri dēli: Jānis (1927 – 2009), Juris (1929 – 2003), Antons (1932), Kārlis (1938 – 1952).

Pēc Ērgļu Burtnieku skolas 7. klases beigšanas Andža Antona mazdēls, arī Antons, iestājās mācīties Rīgas būvniecības tehnikumā. Vēlāk, strādājot dažādos ar lauku celtniecību saistītos amatos Ērgļu un Cēsu rajonā, pabeidza Rīgas Politehnisko institūtu kā būvinženieris.

Karam beidzoties, Voldemāra dēls Jānis atradās aiz dzelzs aizkara Rietumeiropā. Tur viņš arī palika un nodzīvoja visu savu dzīvi laulībā ar vācu tautības sievieti Lidiju (Lydijs Kolter). Pēc

Latvijas valsts atjaunošanas saglabā tās pilsonību. Viņu laulība bija svētīta ar diviem dēliem – Volfangu (Wolfgang) un Diteru (Dieter). Šogad, 19. novembrī, radus Latvijā sasniedza sēru ziņa no Vācijas, ka 18. novembra vakarā mūžībā aizgājis Jānis Zlaugotnis. Zemes klēpī viņu guldīja viņa dzīves vietā 21. novembrī, bet Latvijā viņu pieminēja radi un tuvinieki, pulcējoties pie vecāku un vecvecāku atdusas vietas Sauleskalna kapos.

No tā laika ir saglabājusies vēstule, kuru rakstījis Jāņa Zlaugotņa māte Marija Zlaugotne dēlam uz Vāciju 1946. gada 6. decembrī un kuras kopiju ir saglabājis Antons Zlaugotnis: „Kārs ir visu izpostījis. No kustoņiem mums vairāk nepalika kā Azors, melnais runčis, un govns (Mētra). Arī labība bija visa nopostīta. Karu mēs pārļaidām zem istabas pagrabā. Mājas ir beigtas (sašautas). Dzīvojam mazajā istabā un tēva darba istabā. Tēta ar Juri strādā valsts darbu. Kārlis ar Antonu iet skolā. Es apkopu mājas darbus. Novēlu Tev visu labu, neesi tik drūms, saņem dzīvi ar drosmi, kāda viņa kuro reizi nāk. Tici Visu Augstākā varai un lūdz to grūtā brīdī, jo Viņš ir visu Varens un zēlīgs. Arī mans apmierinājums ir vienīgi lūgšanās pie Dieva. Neesmu arī greizsirdīgs, ka Tu esi atradis sev otro māti, klausī viņas padomus, jo Tev cita neviena nav. Esmu pieradusi sarunāties ar Tevi domās.”

Marijai bija lemts tikt ar dēlu Jāni un vedeklu Lidiju, dot savu mātes svētību viņu laulībai. Jāņa māte mūžībā aizgāja 1994. gada 8. martā, gandrīz 90 gadu vecumā. Apglabāta Sauleskalna kapos blakus vīram Voldemāram.

Voldemāram, Marijai un jaunākajam dēlam Kārlim Zlaugotņiem bija ejams savs moku ceļš. Tas iesākās 1949. gada 25. martā. Gala punkts bija Kozevņikovas rajons Tomskas apgabalā. Krievu administrācija, novērtējot Voldemāra Zlaugotņa prasmes pagaidu zemjanku celtniecībā un darbu organizēšanā, pārceļa viņu ar ģimeni no sādžas uz rajona

Voldemāra Zlaugotņa ģimene “Liniņu” mājās: no kreisās: Voldemārs, dēls Kārlis, sieva Marija, dēls Antons, vecāstēvs Andžs Antons, aiz Antona dēls Jānis, dēls Juris. 1939. gads.

centru Kozevņikovu par būvdarbu vadītāju.

Tikai 1956. gadā Voldemārs Zlaugotnis ar sievu Mariju atgriezās Ērgļos. Dēla Kārļa dzīvība bija izdzisusi Sibīrijas upes Obas ūdeņos. Savās mājās “Liniņos” Zlaugotņi netika.

Pēc atgriešanās no Sibīrijas Voldemārs Zlaugotnis strādāja Ērgļu rajona starpkolhozu celtniecības organizācijā par būvbrigadieru. Viņa roka ir pielikta arī pie Rūdolfa Blaumaņa Braku māju atjaunošanas 1958. – 1963. gadā.

72 gadu vecumā viņš beidza šīs zemes gaitas un tika guldīts blakus tēvam Sauleskalna kapos.

Andža Antona mazmazdēli, Antona Zlaugotņa un viņa sievas Aijas dēli, Alvis, Jānis un Ainis arī ir izvēlējušies būvnieku profesijas. Vecākie Alvis (1959) un Jānis (1960) ir arhitekti, bet jaunākais Ainis (1964) ir būvinženieris.

Andža Antona mazmazmeita, Jura Zlaugotņa un viņa sievas Ingrīdas meita, Laima (1955) Latvijas Lauksaimniecības akadēmijas Mežtehnikas fakultātē apguva kokapsādes inženiera - tehnologa specialitāti. Jura audzmeita Valda Lāce beidza Latvijas Lauksaimniecības akadēmiju kā agronome. Pats Juris beidza Priekuļu lauksaimniecības mehānizācijas tehnikumu. Strādāja Baltijas mašīnu izmēģinājumu stacijā.

Tagad “Liniņu” zeme ir sadalīta starp brāļiem Antonu un Juri Zlaugotņiem. Vienu daļu no “Liniņu” zemes līdz mūža beigām apsaimniekoja Juris Zlau-

Andžs Antons Zlaugotnis ar sievu Annu un dēliem Jāni (stāv) un Voldemāru (sēd vidū). 1900. gadi.

gotnis, tagad tur “Kalna Liniņu” ekoloģisko saimniecību savu iespēju robežās vada viņa dzīvesbiedre Ingrīda. Otru pusi apsaimnieko Antons Zlaugotnis.

“Liniņi” pamazām atdzimst. Tur tiek īstenota vectēva mazmazdēla Alvja iecere – kultūrvēsturiskai videi, ainavai un mūsdienu celtniecības tehnoloģijām atbilstošas dzīvojamās mājas būvniecība. Atjaunots pagrabs vīrs bijušās dzīvojamās mājas. Tāpat kā vectēva laikā, bišu stropos zum bites. Vecais ozols piekalnē un kļava ar savu kuplo zarotni pār šo mājvietu sargā tās mieru un klusumu un vējiņš to zaros žūžo sendienu stāstus un dzied himnu nākotnei.

„Pūt, vējiņi, dzen laiviņu, aizdzen mani.....(dzimtenē!)”

Ar šīs dziesmas kopkora izpildījumu (2008. gada 29. februārī ierakstīts Ērgļu saietā namā) atskaņojumu 2009. gada 21. novembrī Ērgļos un Vācijā ģimenes lokā tika pieminēts svešumā zemes klēpī guldītais Andža Antona mazdēls Jānis Zlaugotnis.

Šo nelielo ieskatu Zlaugotņu dzimtas ļaužu likteņos ir izraisījis tieši šis notikums.

Sadarbībā ar Antonu Zlaugotni dzimtas likteņstāstā ielūkojās **Anna Kuzina**

Piederīgie pie Zlaugotņu dzimtas kapuvietas Sauleskalna kapos Jāņa Zlaugotņa apbedīšanas dienā 2009. gada 21. novembrī.

Ziemassvētki pirmsskolas izglītības iestādē "Pienenīte"

Decembris pirmsskolas izglītības iestādē ienāca gaišs, ziemīgs un priecīgs.

10. decembrī iedziedām eglīti pie bērnu dārza. Vidējās grupas rūķi dziedāja dziesmas, skaitīja dzejoli, sagādāja eglīšu mantīņas, ar ko visi bērni izrotāja dāiļo eglīti. Rūķi bija pat sarūpējuši pirmās gardumu tūtes katrai grupiņai. Eglītes iedegšanā bija padomāts arī par pārsteiguma momentu – kamēr bērni skaitīja buramvārdus, tikmēr blakus iestādes darbinieki "uzvēla" milzīgu, skaistu sniegavīru. Viņš tagad ir pirmais, kas bērnus no rīta priecīgi sagaida, un pēdējais, kas vakarā atvadās no mazuļiem.

Decembrī visi bērni, protams, gaida lielo draugu – Salatēti. Šoreiz mīļotais

Vecītis apciemoja katru grupu atsevišķi. Mazie bērni, sagaidot Salatēti, bija ieķērušies drošajās vecāku rokās. 2. jaunāko grupiņu apciemoja "Kukulīša" pasaku tēli. Kukulīti, protams, neviens neapēda un visi laimīgi sagaidīja Salatēti. Vidējā grupa tūtes no Vecīša sagaidīja kopā ar piparkūku vīriņu un viņa draugiem. Vecākā grupa Salatēti sagaidīja ar "Vecīša cimdīņa" pasaku tēliem un rūķiem. Sagatavošanas grupa Vecīti iepriecināja ar uzvedumu "Pelnrušķīte". Bērni lielās tūtes ir saņēmuši, gardumus nu jau būs apēduši.

Janvārī pirmsskolas izglītības iestādē ir ienākuši dažādi pasaku tēli, kas noslēgsies ar karnevālu.

Evita Lielupe, metodīķe

Nūjošana

Pagājušais gads plašākā sabiedrībā izraisīja interesi par tādu aktīvu nodarbi kā nūjošana. Ērgļu novadā šo interesi pastiprināja pasākums, ko viesnīca „Ērgļi” rīkoja sadarbībā ar žurnālu „36,6°C”.

Reti kurš sporta veids ir tik demokrātisks un tik labvēlīgi iespaido veselību kā nūjošana. Nūjošanas priekšrocības ir, ka to var veikt arī viens un pie tam jebkuros laika apstākļos. Svešvārdā „Nordic Walking” jeb latviski – nūjošana ir fiziska aktivitāte, kas vairāk atbilst veselības veicināšanas priekšstatam nekā sporta jēdzienam.

Nordic Walking pamattechnika ir salīdzināma ar distanču slēpošanu. Tai ir līdzīgas kustības, taču pamattechnika ir mazliet atšķirīga un izstrādāta roku un kāju kustībai, ejot, nevis slīdot uz slēpēm. Nordic Walking kombinē klasiskās pastaigas diagonālo kustību ar efektīvu iešanas soli un atbilstošu nūju lietošanu. Nūjošana ir efektīva tikai tad, ja ar nūjām veic ilgās, uz priekšu virzošas kustības, kas ir saskaņotas ar soli.

Lai efektīvi noslogotu ķermeņa muskulus, nūjošanai nepieciešamas noteikta garuma nūjas. Vienkāršākā nūju garumu noteikšana ir pēc formulas: auguma garums reizināts ar 0,66. Ja neiedziļinās formulās, tad jāizvērtē nūju atbilstība jūsu augumam – satverot tās pie rokturiem, elkoņa locītavai jābūt saliekta 90 grādu leņķī. Pieredze liecina – drīzāk, lai nūjas ir mazliet par īsu, nekā par garu.

Iesācējiem tiek ieteikts nūjot kaut vai vienu reizi nedēļā, bet tam veltīt 1 līdz 2 stundas.

Tiem, kas nav iedziļinājušies šīs aktivitātes izziņāšanā, neliela apkopota informācija par nūjošanas veselīgumu:

Nūjošana:

1. klievē sāpes, muskuļu sasprindzinājumu plecu un skauista apvidū. Tas ir ļoti svarīgi sēdoša darba darītājiem;

2. saudzē locītavas – tās tiek noslo-

gotas par 30% mazāk nekā skriešanā;

3. stiprina imūnsistēmu;

4. rod līdzsvaru starp ķermeni un prātu;

5. uzlabo organisma apgādi ar skābekli;

6. ir labas zāles pret muguras un galvassāpēm;

7. veicina veselīgu sirds un asinsrites sistēmas darbību;

8. trenējot 4 no 5 galvenajām ķermeņa funkcijām: izturību, spēku, elastību un koordināciju, vienmērīgi nodarbina gandrīz 600 muskuļus, tas ir, 90% visas ķermeņa muskulatūras;

9. ir efektīvs novājēšanas līdzeklis. Nūjojot stundas laikā tiek sadedzināts aptuveni 400 kaloriju. Vienkārši soļojot, tiek patērēts par 20% mazāk enerģijas;

10. ir saudzējoša iespēja tiem, kuri ilgāku laiku nav sportojuši un ķermenis ierūsējis mazkustīguma dēļ, nūjošana palēnina novecošanās procesu;

11. ir dabisks, patīkams, veselīgs līdzeklis pret stresu;

12. veicina tā dēvētā laimes hormona oksitocīna veidošanos organismā, rada gan fizisku, gan emocionālu labsajūtu.

Ejot ar nūjām, var noderēt arī dažādi aksesuāri: atstarojošā veste, pieres lukstis diennakts tumšajā laikā, vasarā dzeršanas sistēma, savas slodzes izziņāšanai – pulsometrs.

Un te nu vietā atgādinājums tiem nūjotājiem, kas šo veselīgo nodarbi veic ziemas apstākļos. Tā kā ziema mūs šogad lutina ar bagātīgu sniega segumu, tad sportiskajai nodarbei vairāk tiek izmantotas ceļu braucamās daļas. Līdz ar to lūgums pievērst īpašu uzmanību redzamības nodrošinājumam, izmantot vai nu atstarojošās vestes vai labi pamanāmus atstarojošos elementus, sekot līdzī atrašanās vietai uz ceļa, būt sevišķi uzmanīgiem, tuvojoties auto.

Vēlot jauku un patīkamu sportisko nodarbi visa gada garumā:

Ileze Daugiallo, informācijas speciāliste Ērgļu novada pašvaldībā

Gada nogale Ērgļu bibliotēkā

28.decembrī bibliotēkas lietotāji un citi interesenti bija gaidīti bibliotēkā Ziemassvētku pasākumā, kurā kā viesi ciemos Ērgļu katoļu draudzes priesteris Ingars Stepkāns un Olga Dundure ar savu dzejas lasījumu. Priestera interesantais dzīves vērtējums un pašreizējā laika analīze saistīja interesentu uzmanību. Priesteris novēlēja Jaunajā gadā iet pa mīlestības un gaismas ceļu. Ceļu, kurš paver iespējas sevis pilnveidošanai un attīstībai, ceļu bez vardarbības katra cilvēka dzīvē. Savu sirsnīgo starojumu

muzikālajā jomā sniedza Ingara dziesmas un ģitāras spēle. Olgai un Ingaram aizgājušais gads zīmīgs ar viesošanās citos novados, lasot dzeju un muzicējot.

Nozīmīgs gads arī mūsu bibliotēkas lietotājam Inārai Strazdiņai. Ināra viesojās, varētu teikt, latviešu otrajā dzimtenē Īrijā. Interesantais stāstījums un attēli bija kā iespēja katram pabūt šajā zemē un cilvēkos, viņu problēmās un laimes sajūtēs.

Vai Ziemassvētku pasākumi var būt bez dāvanām? Taču nē! Pasākuma no-

slēgumā varēja piedalīties loterijā. Loterija ir arī laimes spēle, un kā kuram laimējas...

Paldies visiem, kas piedalījās, paldies par atsaucību!

Arī šogad visi aicināti bibliotēkā! Lūgums lasītājiem – parādniekiem. Saņūšojieties un atnesiet aizturētās grāmatas! Lai TĪĢERĪ visi esam drošsirdīgi, uzņēmīgi un arī laimīgi!

Sveču dienā, 2. februārī, plkst.16.00 visi interesenti aicināti uz sveču liešanu. Līdzī jāņem dažādas neizmantotas sveces vai parafins. Nodarbības vadīt Inese Mailīte.

M. Goba, Ērgļu bibliotēkas vadītāja

Dāvāsim labestību!

Rakstnieks R. Blaumanis bija gaišs un sirsnīgs cilvēks, viņa labestību pazina ne tikai Braku ļaudis, bet arī draugi un līdzilvēki. Decembris ir tas mēnesis, kad cilvēkam gribas būt ļoti labam, kad gaisā virmo labestības enerģija. Pati daba jau rada gaišuma sajūtu – baltajā sniegā, sarmas vizuļšos un skaidrajās debesīs.

Pilni ar mīlestību un dāvētprieku 15. decembrī Ērgļu pansionātā viesojās biedrība „R. Blaumaņa kultūrvēsturiskais mantojums” un Ērgļu vidusskolas 3. klases skolēni. Dziedot dziesmas, spēlējot flautiņas un izrādot jauku un

sirsnīgu Ziemassvētku ludziņu, skolēni iepriecināja pansionāta iemītniekus. Katrs bērns bija sagatavojis nelielu apsveikumu ar jauku piparkūku sirsnību. Lai dziesmas jaukāk skanētu, viesu pulkā bija arī muzikants Uldis Vabulis. Viņa akordeona skaņas radīja patiešām īstu svētku sajūtu, jo dziesmā tika uzburta eglīte, baltais sniegs, prieks un cilvēcisko attiecību skaistums. Tad, kur gadījies, kur ne, ieradās Tomuļa māte ar savu nastiņu. Visi tika mīļi svētīti un novēlēta jaunajā gadā stipra veselība. Gudrā sieva savā groziņā līdzī bija paņēmusi tējzālītes – katru savai vainai.

Kad dāvāts prieks citiem, pašiem palika tā labi ap sirdi, jo katra pansionāta cilvēka acīs mirdzēja maza pateicība.

Paldies Ērgļu vidusskolas 3. klases audzinātājai Lienai Bukovskai, kura ar patiesu prieku un atbildību darbojās ar saviem audzēkņiem, lai atklātu, ka mums līdzās ir dažādi cilvēki, kuriem patiešām vajag bērnu smaidus un gaišumu! Paldies Inārai Strazdiņai, kura iejutās gudrās Tomuļmātes tēlā! Paldies Ērgļu pansionāta ļaudīm par viesmīlību!

Lai pasauli sasilda cilvēcisko attiecību skaistums!

Zinta Saulīte, Blaumaņa biedrības priekšsēdētāja

Sportot iespējas Ērgļos

Vecā gada nogalē notika volejbola un basketbola turnīri Ērgļu vidusskolas sporta zālē.

1. vietu basketbolā izcīnīja komanda, kurā spēlēja R. Lapsa, U. Konvalovs, I. Budze (jun.), R. Braķis. 2. vietu izcīnīja J. Stalidzāns, G. Pētersons, M. Ezerģails, H. Cirsis, K. Kallings, un 3. vietu izcīnīja J. Dombrovskis, E. Picka, I. Tirmālis, K. Felkers.

Volejbolā 1. vietu ieguva A. Stalidzāns, M. Belorogs, R. Čeičis, E. Rudzītis, P. Solovjovs, I. Budze (sen.). 2. vietu ieguva O. Feodorovs, U. Feodorovs, J. Stalidzāns, A. Pobiaržens, M. Ezerģails, J. Opincāns, bet 3. vietu E. Smei-

lis, R. Kaimiņš, U. Konvalovs, U. Sarakanābols, U. Cirsis, A. Vīgants.

Paldies sacensību tiesnešiem – I. Terim, A. Pickam!

Tagad sniegšu informāciju Ērgļu novada iedzīvotājiem par iespējām sportot.

Ērgļu vidusskolas sporta zālē:

– otrdienās un ceturtdienās plkst. 19.00 notiek volejbola treniņi vīriešiem;

– piektdienās plkst. 19.00 basketbola treniņi vīriešiem;

– pirmdienās un ceturtdienās plkst. 18.00 ritmiskā vingrošana sievietēm.

Ērgļu arodvidusskolas sporta lauku-

ma apkārtnē ir izveidota distanču slēpošanas trase un arī no “Ziemeļu naftas” iet tūristu trase uz Brakiem, kuras var izmantot slēpot gribētāji.

Pie Ērgļu vidusskolas ir uzliets ledus un slidotavas darba laiki:

– darbdienās no plkst. 14.00 līdz 18.00 individuālie slidojumi un no plkst. 18.00 līdz 21.00 var spēlēt hokeju;

– brīvdienās no plkst. 12.00 līdz 15.00 individuālie slidojumi un no plkst. 15.00 līdz 21.00 var spēlēt hokeju.

No 12. līdz 13. februārim Ērgļos atkal uzņemsim skolu jaunatnes Olimpiādes dalībniekus.

Ivars Budze

Apsveicam!

Apsveicam TĪNU TETERI un MĀRI BLĪMU ar dēla MATĪSA BLŪMA piedzimšanu;
* * *
LITU un JURĢI ZOSĀRUS ar meitas MARTAS BEĀTES piedzimšanu;
* * *
LELDI IKERTI ar meitas KATRĪNAS piedzimšanu;
* * *
LANU un EDŽU BALOŽUS ar dēla DANIELA piedzimšanu.

SVEICAM KOPIĢU DZĪVES CEĻU SĀKOT, EVITU un ARTI TRUKŠŅUS!

Apsveicam ērgļeniešus, sausnējiešus un jumurdiešus nozīmīgās dzīves jubilejās!

**Jānis Jansons
Jānis Pēlis
Sandis Meiers
Gunārs Ūdris
Aldona Pikure
Genovefa Maurāne
Jefrosinija Ignatjeva
Lidija Laizāne
Aleksandra Smelova
Eleonora Kaņģizere
Vera Kurmēna
Ludvigs Latvers-Latvels**

No 11. līdz 13. februārim Ērgļos norisināsies Latvijas Jaunatnes ziemas olimpiāde.

Diāna Kuzina, ĒAV bibliotekāre

Slēposim arī šogad!

Beidzot arī Ērgļos ir atnākusi sengaidītā ziema ar salu, puteņiem un sniegu. Līdz ar to slēpošanas iespējas arī pie mums ir kļuvušas reālas. Ērgļu slēpošanas trases garums jau ir sasniedzis 5 km. Pateicoties kopējam darbam, šoruden trases garums ir palielinājies par 2,8 km. Trases sākums atrodas pie Ērgļu arodvidusskolas atpūtas laukuma. Ja sāksiet savu braucienu skolas virzienā, jūs nebūsit kļūdījušies, izvēloties pareizo virzienu.

Lai īstenotu ieceri par slēpošanas trases pilnveidošanu, Ērgļu arodvidusskola ir piedalījies VAS „Latvijas Hipotēku un zemes bankas” izsludinātā projektā. Ar projekta atbalstu tika finansēta trases attīrīšana un līdzināšana. Savu ieguldījumu sniedza arī Ērgļu novada pašvaldība.

Pateicoties Ērgļu uzņēmējam Mārtiņam Dūdamam, rudenī tika savestas un sabērtas skaidas, kas tika izmantotas trases līdzināšanai.

Novērtējama zemes īpašnieka Vaira Šmita pašai ziedzīgā attieksme, kas atbalsta trases atrašanos uz savas zemes.

Jāpiemin Ērgļu arodvidusskolas jauno un topošo namdaru un guļbūvnieku ieguldītais darbs. Praktisko darbu skolotāju Ivara Hermaņa un Māra Pētersona vadībā tika izgatavota laipa. Jauzteic ērgļenieši Jānis Šmits un Sergejs Bākulis, kuru darbs ir ieguldīts slēpošanas trases izveidošanā un divu caurteku uzstādīšanā.

Lai trase būtu slēpošanas kārtībā, par to rūpējas skolotājs Aldis Olte, regulāri nodrošinot sniega pievešanu.

2010. gada februārī Ērgļi gatavojas uzņemt Latvijas Jaunatnes ziemas olimpiādi un Sportlat sacensības mūsu trasē. Aicinām visus slēpot gribētājus izbaudīt ziemas priekus un apskatīt Ogres upes krāšņumu ziemā.

Visi laipni aicināti uz slēpošanu!

Diāna Kuzina, ĒAV bibliotekāre

Kultūras afiša

20. janvārī plkst. 14.00
Sausnējas muzejā „Līdumi”
Barikāžu atceres dienas pasākums

21. janvārī plkst. 17.00
Ērgļu saietā namā
Viesojas cirks “ALLE”

Piedalās:
Starptautiskā cirka festivāla Parīzē laureāti – komiķu grupa “GROG”, žonglieri, burvju mākslinieki, klauni un dažādi dresēti dzīvnieciņi
Ieejas maksa 1,50 Ls

30. janvārī plkst. 19.00
Ērgļu saietā namā
Madonas aprīķa jauniešu deju kolektīvu sadancis

Pēc koncerta – balle
Spēlē Artūrs Kloppe

Sveču dienā, 2.februārī, plkst.16.00
Ērgļu bibliotēkā
sveču liešana

Līdzī jāņem dažādas neizmantotas sveces vai parafins. Nodarbības vadīt I. Mailīte

5. februārī plkst 17.00 un 19.30
Ērgļu saietā namā

“Sinevilla studio” un studijas “Platforma” mākslas filmas
“RŪDOLFA MANTOJUMS”
pirmizrāde

Tikšanās ar režisoru Jāni Streiču

Pieminam mirušos

VILNIS BEĶERIS, miris 73. mūža gadā;
RASMA ŠANTARE, mirusi 81. mūža gadā;
ZENTA BREIKŠA, mirusi 96. mūža gadā;
JĀNIS APINIS, miris 84. mūža gadā;
DZINTARS TRADASS, miris 77. mūža gadā.

IZDEVĒJS – ĒRGĻU NOVADA DOME

Adrese: Rīgas iela 10, Ērgļi, Ērgļu pag., Ērgļu nov., Madonas raj., LV-4840, tālr. 64871231

E-pasts: info@ergli.lv. Materiālus apkopoja: I. Daugiallo.

Iespiests: SIA “Madonas poligrāfists”, Madonā, Saieta laukumā 2a

Datorsalikums. Ofsetiespiedums. Metiens 650 eksemplāri.

Par rakstu saturu, stilu un sniegtās informācijas precizitāti atbild autor.